

AKATALPA

Aralık 2023 - Sayı 288

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Hasan VAROL

OLUP BİTENLER

O ırmak kıyısında tarlanın ayakucunda
kıyısında çakılların hayıtların zakkumların, orda
kökleri açığa çıkmış, o deli köpüklü sular çekilince ırmakta
kış yorgunluğu geçsin diye dinlenmekte uzunca
bir yaz.

Kışla homurdanarak akan ırmak
sularında dağlı tomrukları yuvarlarken denize doğru
öfkesi çalımıyla
nereden sürükleyip getirmiş bilinmez.

Tarlanın başında bir andız ağacı, gözetlercesine gelip
gideni

Bulutlar gördü, kuşlar gördü, baharda cemreler...
sen görmedin!

Ayrıydın ırmağından, biraz garipçeydin, yufka yürek,
ağlamaklı, içe dönük, küsmüş... sana;

yaz bile gel demedi!

Âba Müslim ÇELİK

AY BABA

Ürperiyoruz anarken adını

sessiz

Bir manken gölgesi sensizliğe

gitme! desek kalır mıydın?

Senden kalan hatıraları karıştırıyoruz

gün gece annemizle biz

üzünç içinde, aylardan bugün

temmuz, yaralı bir kuş

tekrara çağırıyor geçen

zamanları

gittin gideli, üç kanatlı

rüzgârları gelecek

anlara gömdük zaar sensiz

dünya asılıp kaldı boynumuzla

Bir gırtlak ağrısı kanar bilinçsiz,

sürekli şuramızda

Onur SAKARYA

VEDA

Demir ayrıldı perondan dram başladı
Bu nesir, bu dert, bu eda kimsede yok
Yalnızların aklı uçtu, şapkaları ters döndü
Rüzgâr, her yeri saran bayrak
Işığı aynalarda vakitlice ölen ihtiyar

Otobüsler, içleri kokuşmuş ruhlarla dolu
Bir numara öksürüyor
Geceye dikildi nefesi, köpekler havladı
En son tırnaklarını gördüm, hiç unutmadım
Turuncuya boyanmış uzun intikam
Yoksun, saat taşı taş geçiyor

Bitti her şey, gidiyorsun
Asfalt diyebilir ki; gecede kapanan ışıklı gözler bizimdir
Bir aydınlık, bir karanlık, bir ay, bir güneş
Döndüm yere çöktüm
Bir sigara yaktım, bir güz üfürdüm
Baktım uzun uzun izlerine
Baktım uzun uzun yokluğuna
Kanadı kırık bir at uyuyor, yorgun sayıklama
Hiçbir yere varamadım
Vardığım her yer benden koptu gitti

Gülçin Yağmur Akbulut, Necati Albayrak, Samet Altıntaş,
Hicran Aslan, Cansu Aydın, Atnan Başkesen, Adil Başoğul,
Cemile Çakır, Âba Müslim Çelik, Ramis Dara, Rabia Deveci,
Gonca Dolu, Hasan Efe, Barış Erdoğan, Osman Serhat Erkekli,
Nihan Işıker, Gülsüm Işıldar, Muammer Karadaş, Yunus Emre
Kılıç, Kemal Kolçak, Nevzat Konşer, Hıdır Mutluer, Mustafa
Oğuz, Musa Öz, Ahmet Özdemir, Bahadır Özdemir, Mehmet
Rayman, Onur Sakarya, Muharrem Sönmez, Kazım Şahin,
Mirza Şahin, Gültekin Tezcan, Şerif Tezgörenler, İbrahim Tığ,
Yeprem Türk, Yalçın Ülker, Hasan Varol, Fikret Yazıcıoğlu,
Reha Yünlüel.

SÖZCÜKLERİN TANRISINA AÇIK MEKTUP

Bariş ERDOĞAN

Sözcüklerin dışında bir şeye inanmadım.

İştahım midemde değil tanrım, belleğimde.

Beni “sözcüklerin tanrısı” başışlasın, daha önce yan yana getirilmiş sözcükleri kullandığımda uyarmadan öte geçip dilime kement vurup cezalandırmalı. Hatta bir süre onları elimden almalı. Beynimin sağ lopu hırsızlıkta mı, sol hemen müdahale etmeli, “Hırsız var, arsız var!” diye. İstisnasız her kahvaltı sonrası sözcüklerle sevişirim ben. Semizotu yiyorsam beynimdeki dizeyi/ cümleyi zapt edemem, hemen yazıya geçiririm. Bugün de öyle oldu. “*ırmaktan geçerken günahlarını da yıka*” dizesini yazmamla “bellek bekçisi” alarm verdi: “*Şecaat arz ederken merd-i kabî sirkatin söyler.*” Bellek bu ünlü sözü uygun yerde ve zamanda kullanmadı. Ben sabah şekerimi okura arz edeyim derken içimde Montaigne’in gezindiği duygusuna kapıldım. Google’da aramaya çıktım. Buldum. İstanbul’da Blachernae Meryem Ana Kilisesi ayazmasında. Yunancam olmadığı için başka yerde okumalıyım. Londra’da Saint-Martin Kilisesi’nde, belki. Nottingham’da, belki. Paris’te Notre-Dame’da. Hayır. Ey Aziz Gregorios, sana ait “*Nipson anomēmata mē monan opsin*” (Sadece yüzünü değil, günahlarını da yıka) sözünü belleğim elli yıl taşıyamaz. Yeryüzünde söylenmemiş söz varmış yokmuş. Ey sözcükler tanrısı, ey bellek tanrısı ben nerede okudum? Okumadım da kutsal bir ayinde mi duydum? Yoksa tesadüfler kavşağında mı yazdım? Her nerede yazmışsam başka otlakların otunu biçirme bana.

Neden unutasın her hatırlamak yük ise?

Sözcüklerin âdem’i (atası) bilinseydi dillerin hırsız arsız ortaya çıkardı. Hani insanın atasına hiçbir kutsal kitapta (en eskisinden en yenisine) yer verilmediğine göre sözcüklerin de ortalıkta kalacağı malum. İnsanın atasının Âdem olmadığını daha geçenlerde okumuştum. Diyordu ki kutsal kitabı tefsir eden kişi, âdem “adam, insan” anlamındadır.

Âdem konusuna neden girdim? Bir dostum ikinci çocuğunun kız olacağını söyledi, Adem’le uyumlu bir ad istedi. Hiç düşünmeden “Müren olsun!” dedim, güldü. Ben Oğuz Kağan’daki, “*Taki taluy taki müren*” (daha deniz daha ırmak) sözlerinin sanki bin yıllık bir türkü kadar güzel olduğunu ilettim. Kırmadı, koydu. Soyadı da “Deniz” olunca cuk oturdu. Türkçedir inşallah demeyi de ihmal etmedi. Gerçeği söyledim: Hayır, Moğolca, ama bizim.

Moğolcadaki mören, “okyanus ve denize ulaşan büyük nehir” anlamında. O öküç gözlü mören’i müren edene değin neler çektik?

La palabra foya procede del latin fovea.

Bütün diller dinimdir. Hepsine sonsuz saygı beslerim. Bulgurdan taş nasıl ayıklanırsa ben de cümlelerden tanıdığım sözcükleri ayıklarım. Ne zaman “*La palabra foya procede del latin fovea.*” cümlesiyle göz göze gelsem bir dostumla karşılaşmış gibi olurum. Sonunda ooo, bu

Nihan IŞIKER

YOKSUN

Her şeyde izin var
Her yerde yokluğun...

“palabra” bizim “palavra”dır dedim. İtalyanca olduğunu ileri sürecektim ki (palavrada İtalyanları geçen olmaz mantığıyla) Lehce-i Osmanî ve Kâmûs-i Türkî gibi sözlükler dur dedi. Nişanyan Sözlük’teki tanım şöyle: “Ladino (Yahudi İspanyolcası) palavra ‘söz, laf’ sözcüğünden alıntıdır. Bu sözcük İspanyolca aynı anlama gelen palabra sözcüğünden evrilmiştir.” İtalyanca “Parole” adlı şarkıyı da unutmuş değilim. O halde söz/ boş söz anlamındaki “palabra” ile söz anlamındaki “parole” arasında bir kan bağı var. İster İspanyolca ister Ladino isterse İtalyanca/ Latince diyelim kardeşlik bağları “söz”de birleşiyor.

TDK, “palavra” için neler demiş?

1. Herhangi bir konuda gerçeğe aykırı, uydurma söz veya haber; balon, mavra;
2. Uzun ve boş konuşma; martaval.
3. Genellikle posta vapurlarında üst güvertenin altındaki güverte.

Marjinalim, derkenar edin.

Güne Hilmi Yavuz’un, “*Ankara romanının Neşet Sabit’i, 1930’lu yıllarda kötümserdir artık, ama tam anlamıyla marjinalleşmiş de değildir.*” cümlesindeki “marjinalleşmiş” sözüyle başlamıştım. Sözcüklerle yaptığım hiçbir düelloyu kazanamadım, ama kaybederken beni nerelere kadar götürceğini, nelerle buluşturacağını tahmin ettiğim için de kendimi teselli etmeyi öğrendim.

Eldivenlerimi taktım. Şundan dolayı: Her sözcük bir diken ormanıdır, kıyısını köşesini temizlemeden teslim olmaz. Marjinalleşmek işte öyle sözcük. Kubbealtı, “Aykırılışmak, genel kabul görmüş anlayış ve değerlerden uzaklaşmak” diye tanımlamış. Sözün dikenlerini ayıkladıktan sonra Ferhat’ın külüngünü indiriyorum derinlerine, karşıma çıkan marj. Fransızca marj (margin, marge)ın “kenar, kıyı, sınır”la bağı olduğunu görünce işim kolaylaşıyor. Derken Şirin’in ülkesini su basıyor. Beklesin diyorum Şirin. Sözcükler kadar sevmemeli Şirinleri.

Latinceyle akrabalık bağı olabileceğini düşünüyorum, bir kahve içimi uğruyorum, Hint-Avrupa’ya kadar götürüyor beni, aynı anlama gelen “margo, margin-“le bağ kuruyor. Margo ya da marj, “sınır işareti” demekmiş. Marjinal; çok bilinen marka, mark, marki marj’ın filizlerinden biri, hem de en uzununu.

İlkokul yıllarına dalıp gidiyorum. Çiçeklerle süslediğim sayfa kenarlarına... Meğer sayfanın marjıymış. Kâğıtların, sayfaların dört bir yanında bırakılan boş yerleri siz de renk renk boyamışsınızdır.

Fransızca marginal karşılığında da aynı anlam kullanılmış. Ayrıca “toplumsal düzene uymayan” anlamı da verilmiş ki dilimizde cirit atan bu anlamı. Biz marjinalleşmeden uslu uslu oturup okuyalım.

CİNASLI İKİLİKLER, 2

Kitap dediklerimiz çeyiz sandıklarımız
İçinde uyukluyor gerçek sandıklarımız

*

Muhabetin hası susar, yoksa konuş konuş bitmez
Aşk deme, o narin bitki öyle her toprakta bitmez

*

Bir kararda değilsen, sana nasıl he diyem
Saçımdan düşen teller sana olsun hediyem

*

Sevda bitmez mi dedin, bırak dostum o yalan
Lakin yine de sen gel, bu yalanla oyalan

*

Öyle bir dünya ki bu, hiç gelmeden yan yana
Kül olduk bittik aynı ateşte yana yana

*

Gülüyorsam seninle, ey gönlümde açan gül
Gül ömrün uzun olsun, ömrün güzel olsun gül

*

Tek tek seçtim derledim, bahçeden al gülleri
Kalbimden bir armağan, kabul et, al gülleri

*

Bir su güzelliği var, tavrında ki bir içim
Onu uzaktan görsem, içimden taşar içim

*

Bir özge güzellik ki bin yıl baksam kanamam
Saç teline dokunsam diner belki kanamam

*

Bir meleğe dönmüşsün üstündeki basmayla
Kalbimi hoplatıyon yere çıplak basmayla

*

Gözüm uzaktan görür, ruhumu sorma, o aç
Yazmanı bağlar iken, birkaç saç telini aç

*

Fukara gözler için sadakadır saçınız
Cüml'âleme güzellik ve bereket saçınız

*

Şairler dergâhında hor bakamam yalana
Mey lütfetti sevdiğim ah yalana yalana

*

Kıyılarda arama içimde saklı o koy
Sevgilim sandalını şu saf yüreğime koy

*

Zaman kepçe, a cânım, ben kaynayan kazandım
Su da ateş de bitti, bak yokluğu kazandım

*

Coştum, çaldım, çığırdım, kucağımda tamburam
Yüz yıl buz bağlamışken ısındı bak tam buram

*

Hey gidi tohum eken, hey gidi fidan diken!
Sizlere minnet duyar kalbimde gülle diken!

*

Gökyüzünün altında az toprak yeter bana
Otlarımı beslerim terimi bana bana

*

Yorgunumdur susarım, suyu içer susarım
Vızıldama başımda, sus birazcık sus arım

REHÂVÂRELİKLER
[XXVII-XXXIV]

XXVII.

güneşi gören
genç çiftler
kumruluklar kurmuşlar
her yere

XXVIII.

babalık
ustasız
bir ömür acemilik

XXIX.

tıklımtıklım
öksürüyor
otobüs

XXX.

dalgalanıyor
yanından geçerken hızla
bitişik nizam üçgen çatılar

XXXI.

uykunun aldığı
bedenin harâreti

XXXII.

bozukluklardan kurtulmak
kimi için sadaka
cep hafifliği kimin için
sevmediği yerlerinden kurtulmak
kullanmadığı atacağı
eşyanın yağın derinin
sakâtatın etin

vicdan abdesti

XXXIII.

cenâze arabaları
istirahatte
belediye otoparkında

XXXIV.

görmek beller kini
duymak bilmek
çoğaltır da katmerler

şiihâne

ŞİİRE YAKLAŞMADA “ZİHİN TEORİSİ”

Hasan EFE

Bizler genellikle başkalarının zihin işleyişlerini fark edip çıkarımda bulunabiliriz. Hatta bazı hayvanların duruş, davranış ve seslerinden onların duygu ve isteklerini anlayabiliriz.

Bu evrimsel bir sürecin bize armağanıdır.

Böyle bir çıkarımda bulunmaya “zihin teorisi” denir.

Karşıdaki bireyin düşünce ve duygularını doğrudan okumak yerine, bize açık olmayan bir başka zihinde olanları bedenden dışarıya yansıyan jest, mimik, davranış ve hareketlerin yanı sıra sestən tahmin ederiz.

Bu çıkarım ya da olasılık genellikle isteyerek olmuyor. Çoğu zaman bilinçsiz ve otomatik olarak yansıyor. Bazen bu yetenek amacının dışında da kullanılıyor. Bu teori birden, kolayca ortaya çıkmadığı gibi herkeste de farklı biçimde gelişiyor.

Doğumdan onlu yaşlara yavaş yavaş gelişen bu teori her aşamada farklı aşamalar gösterir. Bunlar şu şekilde görülebilir. Bizler başkalarından farklı şeyler isteyerek ya da arzulararak bu zihin teorisini geliştirebiliriz. Aynı nesne veya durumla ilgili değişik zihinsel kabul ya da inançlar olabileceğini görebiliriz.

Örneğin farklı çizgide olan şair ya da şairlerin de varlığını kabullenme gibi.

“Nonlocality

*Solvay'da bir rockstar
bir fotoğraf, yirmi dokuz kişi var
varlığı açıkladılar
ama, belki yoktular.
Dört şarkı söylemişti,
Solvay'da bir rockstar”*

(Ahmet B. Tamu, *Tanpınar Zamanı*, yıl 7, s. 7, sf. 162
Bursa)

“Hava mı aldığın, girdiğin deniz mi
Geri geri ayaklar
Ah, her şey çocukluktan gelmeli!”

(Behçet Necatigil, *Cumhuriyet*, 7 Ağustos 1976)

Ahmet B. Tamu (1991 İzmir) günümüz genç; Behçet Necatigil (Mehmet Behçet Gönül- 16 Nisan 1916, İstanbul / 13 Aralık 1979, İstanbul) ise edebiyatımızın zirvesinde olan usta şairlerimizden. Bunların şiirleri ve yaşam biçimleri her ne kadar farklı olsa da onların ayrı çizgilerde var olabilen şairler olduğunu kabullenmemiz gerekir.

Kimileyin bazı şeylerin yanlış olabileceğini de kavramamız yerinde olacaktır.

Kendi özgünlüğündeki iki şairden aldığım kısa dizelerde şairlerinin de farklı olduğunu açıkça görüyoruz..

“14.
Koltuk altlarının kür evi-ilaçlanmış deriden
Bir mirasçı koşuşturan kırdaki harabeyi
O beni gitmeye özgülledi
Sınır atı
Yas kaskacı-dildeki

*Sesi yutmayacak toprak
Orada kaybedildi”*

(Ece Apaydın, *Sonra*, sf. 25, Pikaresk Yayınevi, 2022
İzmir)

“Arı Ben ve Gül

*Tam sokacakken bir arı tenime
Dur dedim
Bir çam iğnesi uzattım
Batır dedim etime
Yeter ki sen ölme...”*

(Mustafa Ünver, *Beni Güzel Kandırma*, sf. 38, Gri Yayınevi, Mart 2023 İstanbul)

Az önce yukarıda da söz edildiği gibi kimileyin bazı şeylerin yanlış olabileceğini de kavramamız yerinde olacaktır, demiştim. Alıntılıdığım dizeler bizim beklentilerimiz doğrultusunda olmayabilir. Apaydın'ın şiiri çözüm ve yorum olarak epey bir şiir bilgisi, farklı imge oluşturma ve kavrama birikimi gerektirir. Eğer bu bizde yoksa algılama sıkıntısı şiirde değil *bizde şiir birikiminin* ya da *beğenisinin* farklı olduğunu kabul etmemiz gerekir.

Ünver'in şiiri ise diğerine göre daha açık gibi görülse de kendi içinde yumuşak bir imgeyle okuru pek zorlamaz.

Eğer bizler Türk ve dünya edebiyatında farklı şiirleri kendimize yakın bulmuyorsak burada bir hata aramak ya da ön yargıda bulunmak yerine kendi inançlarımızı tartıp biçmeliyiz. Bizlerin farklı ve bastırılmış duygularımız olduğu bilinmekte. Bunu da göz önüne alarak davranışlar ile duyguların da birbirini tutmadığını görebiliriz.

Bunları da göz önünde tutacak olursak *zihin teorisi* yeteneğinin belli bir yaşta kendini göstermediğinin ayırda olabiliriz. O her dönemde de farklı olabilir.

Bazı şairlerin belli bir yaştan sonra şiirlerinin değiştiğini de görebiliyoruz.

Örneğin Şükrü Erbaş'ın *Genelev Mektupları* ile *Kuş Uçar Kanat Ağlar*'da yer alan şiirlerindeki farklılık zaman ve zihin teorisi açısından hemen göze çarpar.

“Genelev Mektupları

*Tenime yabancılaştım, etime
Göğsüme kollarıma kalçalarım
Bacaklarıma yabancılaştım.”*

(Şükrü Erbaş, *Şiir Akademisi*, issn:1306-4053)

“Diz Çökmüş Pencerele İçinden

....
*Tülbentleri hazırladım. Fotoğrafları, ölüm ilanını, saatini,
gözlüğü... gözlerinin boşluğa çizdiği unutmabeni
çiçeklerini... Sebahat'in hediye ettiği terliği bile...
gelirken getireceğim. Kimseye bırakmam hatıranı.”*

(Şükrü Erbaş, *Kuş Uçar Kanat Ağlar*, sf. 71, Kırmızıkeçi Yayınevi 2017 İstanbul)

Bazı durumlarda zihin teorisi oldukça farklı çalışarak kötü sonuçlar da verebilir. Özellikle öfke ve stres altındayken. Yukarıda verdiğimiz örneklerin dışında sevdiğiniz ya da size yakın olan bir şiiri gergin, öfkeli ve stres altında okuduğunuzda algı ve beğenileriniz oldukça değişecektir. →

BİLGELİĞİN KİTABI VE AYNA

Bir damla suya soruyorum yolumu,
bir avuç toprağa
ve bir elma yaprağına.
Bilgeliğin kitabını koyuyorlar önüme
ama dili yabancı,
anlamıyorum.

Şiirin ırmağına soruyorum.
Bir ayna gösteriyor bana,
ama ışık yok
karanlıkta kayboluyorum.

9 Kasım 2023

Sonuçta zihin teorisi yansız ve nesnel bir yetenek değildir.

Diğer insanların zihin durumlarından çıkarımlarımız bizim kendi zihinsel ve duygusal kodlarımızdan, önyargı ve kabullerimizden fazlaca etkilenir.

Niçin böyle davranırsınız?

Ön yargılarla zihnimiz fazla enerji harcamaktan kurtulur.

Zihnimizi herhangi bir düşünce üzerinde yoğunlaştırdığımızda beyin işleyişi için çok fazla enerji gerekecektir. Bu enerjiyi tüketmek bizi hem yorar hem de bu yoğunluktan uzaklaşmamızı ister. Bunun için gerekçeler, bahaneler vb şeyler uydurur.

Örneğin çözemediğimiz bir şiir için farklı gerekçeler söyler, "Bu şiir iyi değil!" der çıkarız. Aslında bizim bu şiiri çözecek bilişsel birikimimiz olmayabilir. Oysa şiir birikimi olan için durum farklıdır. Bilişsel düzeyinde şiir yetisi fazla olduğu için onun zihninde harcanacak enerji daha da azdır. Sözelimi şiir birikimi olan bir kişi de kendi siyasi düşüncesi veya poetikasına uymayan bir şiirle karşılaştığında kalıpcı bir ön yargı içine girebilecektir.

Zihin teorimizi geliştirmenin en iyi yolu açık ve nesnel olmaktır.

Bu da bizlerin şiir bakışını değiştirecektir.

Yararlanılan Kaynaklar:

1. Sinan Canan, İFA, *İnsanın Fabrika Ayarları*, Tuti Kitap, 1. Bas., 2022, İstanbul
2. *Tanpınar Zamanı*, Yıllık Edebiyat ve Fikir Dergisi, Koray Üstün, Bireysellikten Toplumsallığı Gülten Akın Şiiri, sf. 53-57, yıl 7, Sayı 7, 2023, Osmangazi Belediyesi Kültür İşleri Müdürlüğü Bursa
3. Şükrü Erbaş, *Kuş Uçar Kanat Ağlar*, sf. 71, Kırmızıkeçi Yayinevi 2017 İstanbul
4. Ece Apaydın, *Sonra*, sf.25, Pikaresk Yayinevi, 2022 İzmir
5. Mustafa Ünver, *Beni Güzel Kandırma*, sf. 38, Gri Yayinevi Mart 2023 İstanbul
6. Şükrü Erbaş, *Şiir Akademisi*, issn:1306-4053

ZAMAN BURSA'DAYSA...

Bilseydim o geceyi toplamazdım senin sofrandan
Uçuruma yaslanmış saatlerde uyurdu o han
Üçler, yediler, kırklar inerken eleğimsağmalardan
Seni mahvediyorum sevgilim
Çünkü kırılıyor çiçekler, nerene dokunsam.

Ruhumuz sulusepken tekke köşelerinde
Kırk kere düşünsem ölemezdim böyle.
Biletçisi dumanlı bir otobüs geçmiyor Muradiye'den
Yaylım ateşindeyiz şehrin.
Attilâ İlhan şiirlerinde geziniyor ağızlarımız
Bir başkasına söyleniyor şimdi şarkılarımız.
Bir türbenin çok yakınında
Tek yol devrim yazıyor dudaklarında.

Bir mumun mahcubiyetiyle eriyorum sevgilim
Elbette iyileştirir bir tahin, ayrılıkları
Ama sesin kesik bir telefon bekleyişi
Uzakta bahçe, belki Tahtakale'de.

İsa'nın ikonası suskun, otel odasında
Güya cilalamıştık lekelenmiş bakireleri
Lambayı kıs görünmeyelim kibirden yağmalarda
Çünkü meşrebimiz yeniden sarmalamak eskizleri.

Duvarı dinliyorum şimdi
Alfabeden düşmüş kimi harfler
Zeytinin sarhoşluğuna inanır mısın
Silahlar daha mı çok heveskâr, yoksa cüretkâr mı güller?

Bilekleri burkuldu şehrin, kristal bir naz makamındayız
Rindlerin kapısında Zeki Müren söylüyor
Dönülmez akşamın ufkundayız.

Apartmanların utandığı bir çocuktur Çekirge
İnsan kokusu, baba korkusu saklı yedi yaşında.
Başkasının rüyaları var şimdi o evde
Ne bir eksik ne bir fazla
Tastamam cehennem, İrem Bağı'nda.

Hafızasını yitiren bir haminne kadar ağlak
Keskin bir tende yaralanmak
Evet ölene kadar yasak.

Büyülenmiş ceylanın gözleri Keşiş'e kaçtı sevgilim
Artık süt içmiyorum
Bol bol şiir yazıyorum.

Her aşk ilk aşksa
Hatırlaman gerek beni bir yerden
Zaman, Bursa'daysa
Unutmam lazım seni *yenilgiden dönerken.*

2000 KUŞAĞI (!) ŞİİRİMİZİN NERESİNDE?

Mirza ŞAHİN

Yeprem Türk önceki sayıda yer alan yazısı aracılığıyla bir soru sordu: “Doksan Kuşağı Bunun Neresinde?”. Diyor ki “2000 Kuşağı’na, 2000 Kuşağı ile ilgili bir fikir sormazlar. Sonraki kuşaklardan olan çocuk çocuklara sorarlar. Onlar da zaten bakmayın bu tür sorulara teşneler.” ve bunun sebebini tuhaf bulduğu 2000 Kuşağı’nın “nedirliği”nin hâlâ muamma oluşuna bağlıyor. Metnin devamını “kuşağı” için değil, sadece *Kuruluş*’un durduğu yer açısından yazdığını söyleyen Türk, en önemli noktaları gözünden kaçırıyor. Doğru sorularla başlansaydı böyle bir yazı yine ortaya çıkar mıydı, emin değilim.

80 Kuşağı, 90 Kuşağı, 2000 Kuşağı olarak adlandırılan kuşaklar gerçekten var mı? Zaman dilimlerinin dayanak olarak kullanılması bize bir fayda sağlar mı? Bu iki soru için de gönül rahatlığıyla “Hayır.” cevabını verebilirim. T. S. Eliot, şiirde yeni bir okul ya da biçimin ortaya çıkışının aşağı yukarı yirmi yıl aldığını söylüyor, elli yaşındaki bir şairin otuzundaki ve yetmişindeki şairlerle farklı türde bir şiir yazıyor oluşunun -en azından kuvvetli olasılığının- bir açılımı yani. Garip’le gelen “küçük adamın şiire girişi”, İkinci Yeni’yle birlikte yerini “imgenin çoğullaştırması”na bıraktı. İkinci Yeni hareketi bir yenilikse bu ancak divan şiirindeki gül ile modern şiirdeki gül imgesinin ayrımıyla izah edilebilir. Bu adlandırma ortaya atıldığında henüz Birinci Yeni diye bir kavram olmadığına da dikkati çekmek isterim. Alay edilen Garip akımının varlığı, İkinci Yeni hareketinden sonra önem kazanmıştır. Asıl konumuza dönelim, edebiyatımızdaki son kuvvetli şiir hareketi olan İkinci Yeni şiirinden sonra özsel bir yenilik yapılmadı. Biçimsel denemelere baktığımızdaysa en etkili olanın -her ne kadar tehlikeli olduğunu düşünsem de- şiiri düzyazıya yaklaştırmak olduğu söylenebilir. Mensur şiirler yok muydu önceden, vardı fakat şiiri öykümeden kurtarıp salt biçimsel olarak düzyazıya yaklaştıran 80’lerin birkaç şairidir, sayıları da bir elin parmaklarını geçmez. Diğerleri yozlaşan şiir ortamının ekmeğini yiyen kişilerdir. Biçimsel denemeler özsel değişikliği de beraberinde getirir yahtı ilgili dönemdekilerin şiirleri benzer özellikler gösterse kuşak kavramından bahsetmek isabetli olabilirdi ama böyle bir durum söz konusu değil. 80 sonrası şiir bir bütündür; iyi şairleri vardır, kötü şairleri vardır. Bu nedenlerle on yıllık zaman dilimleriyle kuşaklardan bahsetmek de doğru değil. Zaman dilimleriyle sınırlama yapıyorsak bizi beş ya da yirmi yıllık sürelerle sınıflandırmaktan alıkoyan ne? Ortak özellikler taşımayan kimseleri tek çatı altında topluyorsak 85 Kuşağı, 90 Kuşağı, 95 Kuşağı da diyebilirdik. Bir kişinin kendi adını on yıllık dilimleri aracılığıyla öne çıkarma çabası bir nevi öz güvensizlik ve şiirine saygısızlıktır. Çember genişledikçe geri planda kalacaklarını, belki de unutulacaklarını bildikleri için koltuklarını sağlamlaştırma çabalarıdır. Sonraki kuşaklardan olan çocuk çocuklara 2000 Kuşağı sorulmuyor, çünkü böyle bir kuşak yok. Kuşak dediğimiz topluluk iki darbe arası toplumcu şairler gibi olur örneğin, bunları İki Darbe Arası Toplumcular yahtı 60-80 Kuşağı Toplumcuları olarak adlandırmak yanlış olmaz. Böyle bir kuşak olsaydı bile Yeprem Türk’ün sonradan gelenlerin bu tür sorulara teşne olduğu fikrine nasıl kapıldığını şahsen merak ediyorum.

İkinci önemli nokta şiir ve siyasi iktidar ilişkisi. “2000’ler, siyasi iktidarın şiirden çıkarıldığı zaman dilimidir, dünya görüşü olarak. Bu yüzden pek görmezden gelindi. Çünkü bizim için siyasi iktidar (Ak Parti), fikir ve davranışlarıyla bir şey ifade etmez hale gelmişti.” yazıyor metinde *Kuruluş* tarafı için. Tabii ki “Herkes siyasi şiirler yazacak.” diye bir şart yok, bu durum ilgisizlikten veya zorunluluktan(!) olabilir. Buna karşın genel eğilime baktığımızda siyasetin -yahut daha da daraltarak keskin bir muhalif tavrın- şiirden çıkışı 12 Eylül Darbesi’yledir. O dönemde de sonrasında da muhalif havada şiirler yazılmasına rağmen kaç kişidir bunu başarılı şekilde yapan? Başarılı olanların kaç edebiyatta yeni bir yüzdür? Dağlarca gibi “Memnunuz cihandan ve hükümetten” demek kolay, buna benzer tavırları siyasi olarak nitelendirmiyorum. Ayrıca bir şairin muhalif hava içerene kötü bir şiir yazmasında iyi bir aşk şiiri yazmasını tercih ederim fakat şu an tercihim belirlemeye değil, sadece doğru bir saptama yapmaya çalışıyorum. Bu hava 1980’le beraber Türk şiirini terk etmişti, yeni bir durum yok. “2000 Kuşağı’nın kabulleniş kuşağı olduğunu ima edenler ya habersizler ya da cahillerdir. Kimin, neyini kabullenmişiz doksan kuşağının? Hangi fikrine tav olmuştuz? (...) Şairliğin üç kuralından biri, bir fikir ortaya koyabilmektir. Bu, doksan kuşağında ortaya çıkmadı. Doksan Kuşağı, eleştirmiş ama düşüncesiz kalmış bir kuşak. Üstelik doksan kuşağının poetik anlamda birçok metnini askıya aldığımız da bilinen bir gerçek. Doksan kuşağında olanlar bizim kırmak istediğimiz dallardan ibaret. Budamak maksatlı.” kısmına gelirsek 90’larda özgün bir fikrin ortaya atılmadığı doğru. Dolayısıyla 90’lardan kabullenecek bir şey bulunmadığı da doğru. Yine de dalları kıramadılar, 2000’lerde yazılan şiir hangi yönüyle sonraki şiiri etkiledi? 90’lar için söylenen her şey 2000’ler için de geçerlidir. İnsan kendisinden olana toz kondurmuyor.

Son bölümdeyse düşünce farklılığına değiniliyor. “Ontolojik/felsefi olarak da dünya görüşlerinin doksan kuşağından oldukça değişik olduğu ve bu konudaki muhalefetlerinin de şairane deyişle ‘mutasavvif felsefenin’ ‘mistik felsefeye’ dönüştürüldüğü; mutasavvif felsefe yolunun durdurulduğu noktadan uç verdiği”ni söylemek basit bir yanılsamadır. *Kuruluş*’un durduğu yer açısından değerlendirilse de bireylerin düşünceleri, dergilerin çizgileri olur. *Kuruluş*’ta sadece Yeprem Türk yer almıyorsa (Dergiyi daha önce incelememi için bilgi sahibi değilim.) dergideki herkesin bu şekilde düşündüğünü varsaymak ne kadar sağlıklı? 90’larda hiç kimsenin bu görüşte olmadığını kabul etmemiz durumunda bile başka sorunlar mevcut: Bu düşünce şiire yedirilemedi, toplumda veya edebiyat ortamında -belki gözden kaçırılan bir azınlık dışında- hiçbir etki gösteremedi. Oysaki farklı görüşler de olsa benzer denemelerin çok başarılı örnekleri var geçmiş dönemlerde, maalesef bu onlardan biri değil.

Özetlemek gerekirse Yeprem Türk -kuşak tanımını yok sayarsak- 90’lar şiirinin durumuna dair çok isabetli tespitler yapmış olmasına rağmen kendi döneminde de aynı durumun yaşandığını göremiyor ya da görmek istemiyor. Kuşak sınıflandırmasına zaman dilimleriyle devam edersek sanırım uzun bir süre daha Türk şiirinin en bereketli(!) dönemini yaşamaya devam edeceğiz; her on yılda bir, yüzlerce usta şairimiz oluyor nasıl olsa. On tanesinin adı kalsa yüz yılda yüz usta şair eder. Toplumcular gibi gerçek kuşakları çıkarıp uydurmanın başladığı 1980 ile içinde bulunduğumuz 2023’ün arasını hesaplarsak yolu yarılabiliriz. Bu hususlara dayanarak soruyorum: 2000 Kuşağı(!) şiirimizin neresinde?

Muammer KARADAŞ

SEN GİT

Öylesin, bir kristale damlayan asit
Öyleyim, renklerine ayrışır bende
Yaşam, insan denen göçebe beden
Bin yıl kendimi oydum, nasıl aradım
Sevinciyle çalışkan bir kazıcının
Bir turtıl gibi gözeneklerimi taradım
Geldin, uykusuz dallarıma tünedin
Uygunsuzdum bu anlamsız zaman aralığında
Mısır satan çocuklardan, Mısırlılardan
Acımasız renkler biriktirdim dağarcığımda
Ama sen git, ben sana dönüğüm elbet

Elbet sana dönüğüm, sen git
Kanımı gagalayan kuşlarla ben
Bir kasırganın önsezisidir bu kent
Çarşılarında yosma, tecim ve urgan
Yalnız kendini içeren yitik ve asi
Büyük korku dağları bekliyor san
Tetikte eli, uykusuz, sinsi
Düşlerimi damarından besler parkları, kan
Uykularımı atmacalar uyur nasıl granit
Çocukları canımda, Allah'ına kadar çocuk inan
Sen tutunduğum son daldın, sen git

Beklenir, İsrail Sur'unu uracak
Nasıl beklenir son günü bir gebenin
Bütün kavşaklar yeniden oluşacak
Şu yolun adı Abbas, Abbas'ın dilinde tüy
Şu yolda bir gelin, ilk gecesinde, korkulu
O da bekler, korkar ve deli gibi bekler
Şu yola senin adını verdik: Gelincik
Geldin dolaştın bütün dallarımı
Beyaz ve kutsal izler bırakarak
Bir salyangozun ardında bıraktığı
Bu yol, mutlaka yürünecek bir gün

Kanımda İbranice bir yalnızlık
Çocukça tatlar bulurum ölümden
Sonra yollar düşer önüme, gittikçe Türkçe

Ekim '88 Diyarbakır

Kemal KOLÇAK

İZDÜŞÜM

Yeryüzündeki izdüşümüne, babama

Şu nergislerin kokusunda ne var?
Biraz deniz hayali, yağmur gürültüsü.
İlk damla duruluğu, ağıt sesi.
Narkissos'un bakışı.
Yalnız âşık olduğumuz o an, hissettiğimiz ne varsa,
O
Çünkü aşk delice bi' öyküdür,
Böğürtlen dikenini.
Ve bütün insanlar yeryüzünde bi' çiçeğe izdüşer.

Nevzat KONŞER

AHLAR DİVANI

Gün yürüyor üzerimize
damlıyor ağaçlar
bir kuş gibi ötüyor mevsim!

uzakların derdi mi var
görünmüyor sevinçleri!

göğü açıp içine baksam
ve göğsüme döksem göğü
sonra oturup kendi içimde
yansam serin serin!

derin derin ağlasam
kırık yüzlü aynalarda!

ahlar divanı dedim sana
ey ruhumu okuyan nehir
ışıkısın ve ateş ve yolcu
anlamın eğip bükemediği
eski bir zehir!

Şerif TEZGÖRENLER

TEK TÜK / 8

1 / Sevdiğini söyle de
Yaşadığımı bileyim

2 / Bir üzüm buğusu
Buğday tanesi

3 / Sayfalar dolusu
Yalnızlıktan geldim

4 / Püskül püskül bir marul

5 / Şimdi sarılma vakti

6 / Bir gamze tütsü

7 / Açmış mı yanaklarında
Akşamüstü nilüferler

8 / Bütün akşamsefaları kör
Bütün akşamsefaları dilsiz

9 / Bir şey dikkatimi çekti
Denizinin altındakiler

10 / Martılar senin için mi uçuyordu

11 / Bir unutulacak tutsaklık saçlarında

12 / Siyah bir tül zaman

13 / Çisil çisil bir yağmur
Sözü açık gözü kapalı

ÜÇ KİTAP

Yeprem TÜRK

Hüseyin Peker, *Böceklenme*

Solda iki cumhuriyetçi kuşaktan birincisi, cumhuriyetin kuruluşundan beri bazı yoğunlaşarak bazı da seyrelerek gelen ve daha çok 'saf şiir' ile hemhal olmuş bir kuşak. İkincisi de 'toplumcu gerçekçiler'. Ve bu iki kuşak, bugünlerde geleceğe doğru bir yarış halinde. Kimi dergilerde 68 Kuşağı kimi mecralardaysa 68 Kuşağı'na karşı 'seksen şiiri' belirgin kılınmak isteniyor. Solda, şiirin yüz yıllık muhasebesi sonlandırılırken, kapanış nereden, nasıl yapılacak; mesele biraz da bu.

Bunları, Hüseyin Peker'in *Böceklenme* kitabı için düşünürken gözlemlerim. Bu söylediklerim Peker için de önemli. Çünkü hâlâ siyasi bir yönünün bulunmasına rağmen, şiirindeki son yeniliği, şiirini ideolojik bir platformdan insanî plana çekerek yapmış bir şair var karşımızda. Hüseyin Peker de ütopyası yıkılınca, aynı yerden, hesabı görmek için kulübesine çekilenlerden biri yani. Ama nedense böylesi bir kulübe anlayışı seksen kuşağında yok. Çünkü bu kuşakta bir hikaye yaşanmadı.

Böceklenme deyince aslında biraz da bu çekilme kast ediliyor. Peker, aynı kavram (böceklenme) etrafından dönen Enis Batur'dan epey farklı yapıyor böceklenmeyi. Peker'de bu kavram, insanın değersizleştirilmeye, belki de insanın insanlık onurunun kırılmaya başladığı zamanların akışındaki olgunluğa denk gelir. Peker '*son noktayı yazıyorum*' derken, bu aşamanın geldiği yeri anlatıyor da bir bakıma. Zaten kapanma (pandemi) dönemlerinde kaleme alınmıştır eser. İtirazı ve hayıflanmayı birlikte taşır. Şunu da diyebiliriz: Beckett, Sartre, Kafka... yani Varoluşçuluk kanalımdan huruç eden damarın son halkasıdır, *Böceklenme*. Varoluşçuluk, son noktasını insan adına bir böceklenmeyle tamamlamıştır, demek de mümkündür. Meydanlardan odalara, araziden inzivaya, coğrafyadan psikolojiye süren bir yolculuktur, *Böceklenme*.

*'kalp gözüyle bak bu söylediklerime
buruk kutlanıyor geçmişimiz
başladı bizim için böceklenme'*

Böceklenme kavramı farklı şekillerde de olsa bugünün edebiyatında önemli bir yere sahip. Bu böceklenmeyi şair için gerekli kılan şey, ütopyalardan sonra gelen distopyalardır. Distopyaların insan üzerindeki yıkıcı ağırlığı bir tür böceklenmeyle tedavi ediliyor, anlaşılır kılınıyor Böceklenemeyenler, hele zaten belli bir yaşı geçmişlerse şiirlerini de kaybediyorlar.

Ve sırf bu neden ve şartlardan dolayı Peker'in böceklenme kitabı, 'ütopya- distopya- böceklenme sıralamasına uyar. Tam da aynı nedenlerden dolayı da mistiktir. Anlamlıdır. Ve şairine olabildiğine açıktır, dramatiktir. Şiirlerde, şairin anıları öğretici ve dokunaklıdır. Kendisini saklamaz şair. Faş eder. Ve okuyucuyu de en çok buradan yakalar. Ve diğer taraftan bunları söylemek seksen şiirini akla getirmez. 68 Kuşağı'nın seksen şiirine dönüşü gibi bir şey ima etmek, Cahit Sıtkı'da Lenin neşesi ya da hayıfı aramak gibi bir şeye denk gelir. Devrimci estetiğinde bir demlenmedir, muhasebedir bu böceklenme.

Şerif Temurtaş, *Edebiyata İsyen*

43 sayfalık bir kitap. Kitapta toplumcu, poetik bir coşku var. Daha çok 68 Kuşağı'ndan dolayı tanıdık gelen bir coşku. Okuru, sol'un dünyada ve Türkiye'de güç kazandığı, hız aldığı, siyasete yön verdiği, hayatla iç içe geçtiği zamanlara doğru

götüren bir coşku. Kitapta yer alan isimlere baktığınızda poetik bakış daha netleşecek aslında: Enver Gökçe, Gülten Akın, Hasan Hüseyin, Refik Durbaş, Veysel Çolak, Ahmet Erhan, Yaşar Kemal...

Dergilerde yayımlanan *homo ludens* ve *homo linger* anlayışlarında yazılmış poetik metinleri okumaktan sıkılmış olmamdan sanırım, kitabı bir solukta okudum. İnsan, hayatla kanlı canlı olarak iletişime geçen insanî metinlere özlem duyuyor.

Ve insan, okuduğu poetik düşüncelerde bile bir hikaye, gerçeklik arıyor.

*'ah kimselerin vakti yok
durup ince şeyleri anlamaya'*

Bir deryadır Gülten Akın şiiri, bir okyanus. Okuduğukça insanı acılara boğan. Çünkü en çok bizim acılarımızı yazdı, mahpusluğumuzu. Hepimiz bir oğulduk ona. İsyanın şiiri, başkaldırının...

Selam olsun Gülten Akın şiirine...

Derken bile, selam, 68 Kuşağı'nın hikâyesine, kalbine gidiyor. Şahsen ben Yedi Güzel Adam Kuşağı'nı ve 68 Kuşağı'nı önemseyenlerdenim. Bunların dışında da şiirde belirgin bir kuşaklar zinciri göremiyorum. Bu kuşakların birer hikâyeleri vardı hem de inşa etmek istedikleri bir dünya fikri. Bu da onları bir mücadeleye, kolektif bir ruha götürdü. Solda 68 Kuşağı'ndan sonra zaten bir canlılık da yaşanmadı.

68 Kuşağı'nın estetik fikrine gelirsek. Bunu daha temelden görmeniz için Dostoyevski ile Çernişevski arasında mücadeleyi okumanızı isterim.

Ali Celep, *Harp Çantası*

Kitap, şairin 2000- 2023 gibi uzun bir aralıkta yazdığı şiirlerin toplamından oluşuyor. Ali Celep, bana gelen kitabının kapağına şunları yazmış: '*Harp Çantası'nda hem gönle hem kafaya konuşan şiirler var. Hem sözel etkiyi hem eylem bilincini tetikleyen; sözden, eleştiriye, eleştiriden eyleme tetikleyen gerçekçi, estetik antikonformist şeyler taşıyor, Harp Çantası.*' Bu görüşler, biraz İsmet Özel'den biraz da neo-epik şiirden kaynaklanan şeylerle şekillenmiş gibi.

Harp Çantası, önemli bir kitap. Kitaptaki şiirler, şiir bilincini üst düzeyde kavramış bir şairin şiirleri. Kendisini yetiştirmiş bir şair Ali Celep. Ancak ne var ki önemsenmemiş. Gözardı edilmiş. Hakkında küçücük bir dosya bile yapılmamış, Celep'in. İlerleyen zamanlarda, *Kuruluş'ta* bu eksikliği kapatmak isterim.

Hakan Kalkan ve Ali Celep, ikisi de benzer şekilde yazıyor. Neredeyse aynı şiirin topraklarında, ikisi de. Sadece kişisel yorum, bakış farkı var. Ve ikisi de 2000 Kuşağı'nın önemli şairleri. Hakan Kalkan, dil bakımından Akif'e yakinken; Ali Celep, Ezra Pound'a daha kısa mesafede.

Ali Celep şiirleri için 'eylemi tetikleyen' demişken, bu sözün neyi kastettiğini, biliyoruz. Yukarda 68 Kuşağı'na mahsus bir gerilla estetik zevkine sahip iki şairden bahsetmiştik. Ama Ali Celep, çeteci. Ali Celep'in çeteci estetiğine hakimiyeti hayranlık verici. Bazen düzen, sistem; haklılık durumunuzu bile yerliliğinizle utandırmaya çalışır; Ali Celep, buna izin vermiyor.

Gelin isterseniz bir vezin adı daha koyalım: 'Cover vezin'. Ali Celep'in çoğu şiirinde bu vezin var. Ezra Pound'un epik sesi, 'Ali Celep'te cover veznine yol açmış. Aslında bu kitap birkaç şiiri dışında 'bir Pound cover'ı olarak da okunabilir. Elbet mekan ve mesele farklılıkları göz önünde bulundurularak. Bu açıdan değişik ve önemli bir kitap.

'Çıplak Ayaklılar' kitabın en özgün ve güçlü şiiri. Hatta ikibinlerden kalan önemli ve sayılı şiirlerden biri.

Musa ÖZ

KOCA GÖZLÜ BAKİRE MERYEM'İN KUŞAĞI

Görkemli yalnızlığından indi o gün, İsa'nın ve Tanrı'nın
Yol üstlerindeki tozlarını avuçladı
Bakire Meryem Ana'nın dokunduğu sazak çalılarını

Zümrüt Kapı'da, kan kırmızı melekler, gök kanatlarıyla...

Gökkuşağı değil bu, Meryem Ana'nın keten kuşağı

Topraklarımızı götüremesek de göğü götürdük güneşle
Gümüş İncil'i, Kutsal Şarap Kadehini ve anıları

Göbeğini toparlayıp kalktı adam, öfkeleri döküldü yere

Aklında, düzlükleriyle o vadi, bir kızın koltukaltı kılları

Kimileyin yaban çiçekleri, iterdi taşları uçurumlardan

İşte Güveyi geliyor dediler İsa için, Büyük Hafta'ya
girerken

Koca Gözlü bakire Meryem'in Kuşağı tutar dünyayı
Onu ve İsa'yı ıssızlığın arasında, Tanrı sevinciyle aradılar

Hedefi ve yüzeyi olan bir söz öbeğiyle yokladılar ortamı

Bu acılı vadiler, Meryem Ana'nın çiçekli mavi yeleşti

Yüzlerinde eskiden, kişner gibi bir gülücükle dolaşırlardı

Özüne dön, dediler, ta derine, bu ana tarihin ozanı ol
Ne zaman o sarhoş kentlere inseler
Olguları aşar aşk bağlamları ve bir de kılıcın ak karanlığı

Zümrüt kapıda, kan kırmızı melekler, gök kanatlarıyla...

Kutsal Masa'da toplandı Kutsal Şarap ve bir Anka tüyü

Mustafa OĞUZ

KARŞI-LIK

Gidip bir dağa oturdum
Bir dağ kalbime oturdu

Gidip bir dağa baktım
Bir dağ gözüme baktı

Yaktık birbirimizi

*

Bir dağ bir dağın kalbinde oturur
Bir insan bir insanın uzağında

Her dağ bilir sevmeyi
Her insan öğrenemez

Kazım ŞAHİN

AKŞAM BEKLER SENİ

kuşlar konmuş göğün ipeğine
ağaçlar arasında bir ayın
uykuya meyilli kalbimdeki ışık
umudu bilen su uzağa akar
sandım sarıldım yağmura
sarıldığım yerde kaldım

benimle yürüyen gök gürültüsü
görmek için kalbimdeki sesi
her ikinci vakti açılıyor güneşe tenim
dağılıyor gövdeme gölge
benim ağacım sandım
sarıldığım ağaçta kaldım

adımın yazılacağı taş
senin yüzün benim yüzüm
inip de çıkamadığım derinlikte
erkenci bir akşamda kaldım
senmişsin gibi sarıldım kaldım

Fikret YAZICIOĞLU

RÜYA SEANSLARI

cızırtılı bir radyoda istasyon ararken
göz göze bakışmaktı ilkin
serçe kuşla aramızdaki uzaduyum
hangi teçhizatlar vardı sırt çantamda bilmiyorum
rüyamın henüz ikinci saniyesinde olacak
bir aztek ayini için kendime bilet bakıyordum

ülkedeki saat kuleleri eylemde gibiydi
eskici pazarları ve gemi batıkları dahil
bütün saatlerin kadrını yeşillenmeyegörsün
bırakacaktım ölçeklerini zamanın bütün dilimlerini
ve düşünecektim evrenin yaratıdan evvelki sessizliğini

siyah benekli kelebeklerin yaşamından geçtim
birkaç saniye daha yaşayabilmeleri için
anons ediliyorlardı kaçınıcı kez
yeryüzünde adı ömürle anılan türlerle beraber
bu durağı beğenmiştim ama bir sonrakinde incecektim

yeryüzünün mavilene mavilene öpülüşüyle
orda burda eskien caz eğlentilerini resmettiğim
yeni durakta ince ahşap bir tuval üzerindeyim
çalışmamı canlı kök boyalarıyla bezerken
sanırsam akışım beşinci saniyesindeyim

ne vakit sonra iki ciltlik bilim-kurgu romanında
karakter karmaşası yaşayan bir kahramandım
sinema filminde takip çekimi tekniğiyle
kaçınıcı sayfada son bulacaksa bu anlatı uzayadursun
kondüktörlerin kovalamacasına bakılırsa ihtimal
son saniyede lüks bir trenin kaçak yolcusuydum

ALBERTİ'NİN BAS YÜRÜYÜŞÜ VE MU - NİSA LEYLA

Hicran ASLAN

Eylül 2022'de ikinci baskısını yapan Nisa Leyla imzalı kitap *Mu*; Öteki Yayınları etiketiyle çıktı. Auschwitz'den Dersim'e, Hiroşima'dan Madımak'a tarihin sert majör olaylarını, Alberti'nin klasik dönemde uyguladığı ve hâlâ birçok müzisyenin faydalandığı gibi bir anlayışla yani bir akoru kırarak şiirin melodisine eşlik edebilecek hale getirerek kullanıyor Nisa Leyla. Yaşananları şiir estetiğinden ödün vermeden aktarırken; tarih içerisinde ileri geri giderek bir bas yürüyüş tutturuyor. Şiirde bir majör akoru kırarak evrenin melodisine eşlik eder hale getiriyor.

*Ürüyor çoğalıyordu astral gövde
düşmeye başladı parça parça
Ocakateşi Bilgiateşi Aşkateşi Kötülükateşi
zeytin alevi gibi yeşil şaşırım: MU!*

(Ateşin türküsü- sayfa 23)

Bütün kitap ilk şiiri biraz daha ağır çekimle bir daha denemek, bir momento oluşturmak için.

Mu'yu bir mahşer günü gibi düşündüm herkes ve her şey uyanacaktır. Bütün uzuvlarımız konuşacak ve şeylerin gözlerini göreceğiz. Uykudaki mahşer yeri *Mu*. Büyük okyanusta 14 bin yıl önce batarak yok olan efsanevi kıta Nisa Leyla'nın şiirinde bir çift göze ve çoğalmış ellere dönüşmüştür. Dış diye bir kavram yok kitapta, kontür yok. Bir gaz kütlesi gibi insanlık tarihinde yaşananlar birbirine akıp dönüşüyor. İnsanlık tarihinin görsel slayt gösterisi gibi akıyor kitap.

*Yoksulluk en eski sevgili
ikinci el tüm hayatlar gibi
neden sevmez yanık ruhum
kullanılmış şeyi,neden neden
çıkartır bu çıplak bu değişmezi*

(İstakoz yaşamak-sayfa 125)

Ateşin, aşkın, ışığın bütün kılcallarına ve çağrışımlarına insandan olma ve insandan gelmenin ağırsı ve ağırlığıyla yazmış. Nisa Leyla'nın yazarken nasıl ölüp ölüp dirildiği, yorulduğu çok hissediliyor. Suda kaybettiği varoluşu suda arayıp bulmaya çalışan bir kar küresi.

*Beni TUZ diye çağır
Tut kullan bu çiğ dünyaya
Vaat edilmiş ülkene çağır
Çünkü her erkek kırmızı bir denizkızı döğmüştür koluna
ve her genç kız eteğinin altında bir avuç tuzlanmış ışık taşır* Y. Ritsos (Tuz-sayfa 163)*

Bütün sesleri kendine çağıran bir siren gibidir *Mu*! Anlatmaya aç. Kulakları kanatan. Bu kar küresinin labirentlerinde onu kurtaracak ariadne ipi şiirdir. Bakışı kendi üzerinde hisseden bir eşyanın tedirginliğinin bakış karşısında dile gelmesi ...

Bu dünyada kendine yer bulamayan her şeydir *Mu*! Sözcüklerden kaçırılan arzudur. Aslında bütün olan biteni anlatırken kadrajın içinde görülen ama özü dışına taşmış her şey.

Gülçin Yağmur AKBULUT

YAŞAM YOLCULUĞU

Umudun tozlu masasında
gölgelerde düğümlenen soğuk ve
çözülmez bir yumru bırakır hayat
çapraz ateşte kalan aşkın türküsü
ölümün kırık ayaklı köprüsünde dövünür

Hudutları yok yalnızlığın
uzun koridorlu karanlık bir menzil hüznün
çarparak takvimlerin en acılı dilimine
çirkin ve merhametsizce bakar
zamanın eskittiği aynalara ömür

Vakitsizce düşerken kirpiklere sonbahar
umarsızca dökülür çınar dallarından gençlik
kaburgalara vururken acının sessiz çığlıkları
yağmurla rekabete girer gözlerdeki bulutlar

Kırk kapısı olsa da
yaşam bahçesindeki öykünün
kilidi açılmaz güneşli gökyüzüne
dipsiz derinliklerin
sarıp sarmalar döngüsündeki gövdeleri
göz alabildiğince çamurlu taş toprak

Atnan BAŞKESEN

ANLIK BİR AD

Sonsuz hakikat gibi geçti
Anlık bir ad
Ve ben öğrenemedim adını

Aynı gümüş simgesinden geçti
Bir bilgi maddesi gibi katılaşmış insanlar
Hepsi öğrendi mi solmanın
Kendilerini zarifçe imlediğini

Solgunluk boşluğa çağırır
Yitimin ilk adımına
Ve ben gitmeyeceğim

Hayatı yüklenmenin laneti
Bu mu dolduruyor bize göğün altını

Gölge imlerse beni dünyaya
Ben de gider miyim?
Maddesi kayıp hayallere

Ben mi yaratıyorum
Varlığın neye cevap olduğunu bulamadan
Kendi içimde kendimi

BAŞIBOZUK LİRİKLER

i.
güneş sızarken
perde arasından
irkildi bahçemdeki kuş

(siz göğsümde uyurken
yanağınızı okşuyordu
dağılmış saçlarınız)

ii.
öperek uyandırdım sizi ve
dudaklarınız aşkla durdurdu
çağlayarak akan zamanı

(dilinizde tutkuyla ezilmiş
bir taflanın tadı vardı)

iii.
sözcüklerin ipini çözerken
ve yaslanırken göğsünüze
sesini duydum
kana karışan çakılın

(bir serçe ürkek adımlarla
yürüyordu balkon demirinde)

iv.
kördüğüm olmuş
iki çekirdek tanesiydik sizinle
altımızda masmavi bir deniz

(balıkçılar ağlarını çekerken
benimle kal diyordu o şarkı)

v.
indikçe mayın tarlasında
başı dönerdi gülhatminin
ve terimizle beslediğimiz
kelebekler uçuşurdu
kavrak tenimizin üstünde

(ılık bir meltem gibi
yüzüme çarparken nefesiniz
benim ol diyordu bir ünlem)

vi.
parmaklarımla keşfettim
şehrinizin dar sokaklarını
ve kayboldum rengarenk
çiçekler açan bahçenizde

(sevgi ipekten bir çocuktu
ve kumrular ötüyordu
zeytin tanesi gözlerinizde)

LUSCİNİA'NIN KALBI

sonunda bir gün yüz yüze gelip de kalbim o Bedrettinî
bakışla
-âh! kendini kırarken deprem yaratan ayna, kırmızı sırlı
mina-
çal diyor zamanın hokkasına kırık kanadından kopardığım
kalemi,
söz değil. eylem. artık.. yaz dünyanın kederi o binyıllanmış
şarapla
yenilgi bıkmazı bir sevdadan hüznle damıttığın tatlı acı
kelimeleri
sınayan ateşte lime lime kaynayan dağ çiçeklerinin keskin
esansı gibi

ve ben sığdıramam bir türlü çileler defterinin geniş
satırlarına
yaz rüyası kırgını doğanın kış mersiyelerini; sıkıştırıramam
asla
“niçin”i ve “nasıl”ı, büyük sayfalara “her şey bambaşka
olabilir”i...

vii.
incecik bir su yolunu
takip ediyordu gövdenizde
gövdeme akıttığınız ırmak

(ve belinizdeki derin vadide
başkaldırıyordu yaban otları)

viii.
ben bütün ihtimalleri
size varmak için yok ettim
durup dinlenmeden kazıdım
içimdeki hüznü geceyi

(içinizin sıcak denizlerinde
buldum aşkın gizli hazinesini)

ix.
kedinin tırmaladığı halıda
iz bıraktı ağustos ve yaz
ak köpükler içinde gelip
yerleştiniz yedinci evime

(büyüdü içinizde
bir mezarı korkuyla
sulayan çocuk
siz tutkuyla bakarken
siyah bir güvercine)

Osman Serhat ERKEKLİ

1069

İnsan rüyasında eski tanıdıklarını görüyor. Beynin hafıza odası ile münasebet kuruluyor. Rüya fenomeni hâlâ çözülmüş değil.

1070

Çamlardan damlayan gözyaşına reçine diyorlar. Bazıları da çam sakızı diyor. Tabiatın koymuş nicedir, Adalar'a gitmeyi...

1071

Çarşıdaki İsa'nın "Onları affet Tanrı'm ne yaptıklarını bilmiyorlar" sözü ölüme giderken ne manalı.

1072

Çatapat, kızkovalayan, karakaçan 60 yıl önce bayramlarda ve mantar tabancası, su tabancası, maytap...

1073

Ünlü dolandırıcı Sülün Osman'ın maceralarını takip etmek lazım. Tramvayları ve Galata Köprüsü'nü satarmış İstanbul'a yeni gelenlere.

1074

Yirmi bir yıl önce bazı yakınlarıma Cumhuriyet'in yüzüncü yılında teslim edilmek üzere mektup göndermişim. Biri ulaşmış.

1075

Eski siyasi liderlerden Bülent Ecevit aynı zamanda koruması olan şoförü ve eşi ile İstanbul'daki evine geldiğinde sigarasını almak için Suadiye'den birkaç durak ötedeki Şaşkımbakkal'a yürüdü. Anlattığımda Sevil Avşar dedi ki: "Ecevit Türkiye'nin duygusal macerasıydı."

1076

60 yıllık arkadaşım Selçuk Kulaksız karşı yakadaki evinden kırk beş dakikalığına beni görmeye geldi, mahcup oldum.

1077

Enis Batur'un son şiir kitabı beş yüz elli sahife imiş (! ?)

1078

Cemal Süreya'nın ruhu his etse beni hatır ile yad etmezdi. Ben de O'nu çok hayır ile yad etmiyorum. Yıldızımız bir türlü barışmamıştı. Mesleki münasebet vardı ama sempati yoktu aramızda. Necatigil bana el vermiş idi. Yaşar iken yirmi yaşındaki kitabımla *Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü*'ne almıştı. Ölmeseydi de şimdiki şiirlerimi görsün isterdim.

1079

Hayatımda dergi, kitap, akıllı telefon, bilgisayar, televizyon yok. Bazen 1 hafta evden çıkmadığım oluyor. Sağolsun Ozan Öztepe ile telefonlaşıyor, Ramis Dara ile mesajlaşıyoruz. Tabii Erkan Kara da var. Sıkıntidan durmadan yiyorum.

1080

Necati Tosuner'in *Daldaki Kuş* adlı kitabı çıktı. Hüseyin Peker'in *Böceklenme*'sini alakayla okudum. Müslim Çelik'in *Yeldeğirmeni Süiti*'ndeki şiirlerin hemen hepsi iyi. Beklemiş bir kitap imiş, beklediği iyi olmuş. Yücel Kayıran'ın *Poetik Varlık* adlı yazıları... Esat Şenyuva'nın yeni kitabı *Gölyazması*'nda Batı'nın büyük şairlerinin, yetmişli yılların havası var. Geçen Cengiz Kılçer ile buluştuk. İyi şairdir, kıymeti bilinmedi.

HEM VAR HEM DE YOK

açtım ağzımı
gözlerimi yumduran
karadutlara

taşlıkta seken
serçeden ödünç kalbim
uçtu uçacak

başımda rüzgâr
yapraklarla birdirbir
oynadı durdu

nar ağacının
gölgesinde noksanlık
hasat sonrası

kanatlarını
ufka doğru eksilten
göçmen kuş muydum

hem var hem de yok
suda ayak izleri
karla martının

güneşi ıslak
taşa devredip yitti
çayda kurbağa

kirpiklerimden
sızıveren ışığı
gözyaşım kırmış

İbrahim TİĞ

GEMİ

üstelik gece terk edince göğü
hikâyenin sonuna geldik, genciz
soyunuyoruz kelimelerin
çoğalan günahıyla

her şey birbirine karıştı:
-ten, sen ve ben, ağzın çörek otu
sahir vakit kaygan, kavgam ahir
ah, ne belaymışım, be vefasız!
kasıklarına park ettim yatak odalarını

kralı gelsin eyvahımız yok derken
ikimiz de düştük, kadim sunağa
tek kozumuz infaza kaza süsü vermek

ah, ne yapsam bu gemi
sahile götürmeyecek bizi

YILSONU SAYIMI

1

-ne geçti ki eline yağmurun kokusundan başka-

piyasalar toparlanıyor diye geçti haber bültenleri
kemiklerimi yoklayan ağrıdan
ve bir bulut durdu *uludağın* eteğinde üç gün gitmedi
üç sabah otobüsün camından gördüm onu
sonra telefon çaldı şubatın altısı bir sabah
arayan karım *depremi duydun mu* dedi
o bulutu bir daha görmedim

ama çaresizliğini gördüm dünyanın
herkes üzülmele meşhur
herkes vicdanıyla bir tenis maçında
kötülük kullanışlı bir raket
havada gidip geldi yalnızlık
o bulutu bir daha görmedim

yeni deprem konutları hızla kazandırılacak
diye açıkladı hükümet
bunu ölenlere kim açıklayacak
bütün sevdiklerini kaybedenlere
yaşamayanın anlayamayacağı bir acıyla yaşayanlara
insan alışır dediler yarının hafızası yokmuş

umut için söylenenlerde bir haklılık var
artık anlamlarına yabancı her sözcük
zalimin kahramanlaştığı hikâyelerde
ne bir bahane ne bir neden
kimi *kur'an* yakar kimileri insan
umut köyün yeni delisi
söylediğine kimse inanmaz

korkunç şeyler olmaya devam ettiler
bir tarih kitabına yazılacak tek doğru şey
iyi şeyler için evinde yer kalmadı insanların
her yeri aklıkla doldurdular
nasıl yapabiliyormuşum bunlar olmamış gibi
uyanıp işe gidebilmeyi her gün
eşime ve kızıma sarılabilmeyi
çünkü kaybetmiyorum inancımı güzel günlere

israil gazzeli savunmasız çocukları bombalıyor
yetmiş beş yıl yirmi dokuz gündür anlayamadılar
yağmuru öldürmek mümkün mü
bir annenin sevgiyle bakışını çocuğuna
gazzenin ortasında ölümler
hepimizden daha çok hayatta...

2

bu artık itiraf edilesi bir çaresizlik
kaybettim iyi olmanın cesaretini

bu sabah unutmayı denedim
unutmak intihar etti
ve kimse teşhis edemedi cesedini
bu sabah hatırlamak istedim nasıldı →

ÖLÜYOR ÇOCUKLUĞUMUZ

Acı ceviz günler yüreğe çörekleniyor
Ölüyor çocukluğumuz

Belki sonsuzlukta bir anı oluruz
Belki sonsuz bir anı
Belki bir anının sonsuzluğu oluruz

Bir keşiş sükûnetine sardığımız kraliçe nezaketi
Bir müşküle üzümü üstümüzde kar
Kışı dalımızda karşılar

Cango'nun kayıp Çingene sonatı
Biraz blues
Biraz jazz

Son perde açılıyor
Son Olimpiya kapanıyor

Kaldırım Serçesi Paris'te Piaf ilk öpücüğü söylüyor
Non je ne regrette rien

Hayır pişman değilim
Hep seveceğim
Hep seveceğim

Paris'ten yayılıyor
Acı ceviz günler yüreğe çörekleniyor
Ve ölüyor çocukluğumuz...

XERAVAN'DA BİR İKİNDİ

sen şimdi o köy bahçesinde davetkâr bir ikindisin
odun ateşi çay helva ve ahlat gölgesi
ceviz gölgesiyle bir uzayan muhabbet
yavaş yavaş suya iniyor kınalı keklıklar
birazdan çilek kokulu bir akşam çalacak kapımızı
Pessoa huzursuzluğuna bir tutam lavanta basacak
sen susacak ve uzakları çağıracaksın
ve benim durduk yere aklıma bir soru takılacak
Poe neden hep hasta ve erken yaşta ölen kadınlarla
evleniyor

güzel bir güne uyanmak
hatırlamak ellerini boynuma geçirdi
bu sabah bu sabahın dışında bir sabahta olmayı diledim
ama bilemedim nasıl her şey bu kadar bulanık
acı bu kadar berrak

köprüye kadar dayanırım dedim
kelimelerin sonuna kadar
her gün kibirle büyüyen bir ur aklımda
genişledi sessizliğin kalbi
yalnız onun sesi uyur kulaklarımda
ya ben sağırım ya dünya dilsiz...

Gonca DOLU

ROTASIZ GEMİ

Denizin aşka secde ettiği sahilde sevginin ten bulmuş
haliydik
en güzel eylem aşk derdin bağların eteğinde
sözlerin yangınına gördüm Polente Feneri'nde

uyandı iblisin öfkesi
kayalara çarpan köpüklerle koptu tanrı buyruğu
sensizlik kaldı
şehrin eteğine tutuşmuş üçgenin ortasında

tenine fısıldadığım türküler
seni doldurduğum geceler deniz kadar dipsiz

kılavuzsuz yanaşırdım gönül iskelene
ayağında bir demet şiirle içimdeki güvercini uçururdum
sana

büyü bozuldu taşların suskunluğunu içen
Troya'nın kayıtsız sokağında

git bakalım
kırılgan düşlerimi de al
içinde terk edilmiş sevdanın ayak sesleri koşsun
Tenedos'un sessizliğinde.

12.11. 2023

Bahadır ÖZDEMİR

DUVARDAKİ TANRIÇA

gümüş halkalar düştü
ey ayın kız kardeşi
yeşil siyah küflerden
mavi atlas adamlar
yaratmıyorsun artık

Medusa başlarıyla
inanmış kadınların
bronz heykelcikleri
ve yakmalık mumlar da
tozlu raflarında yok

bense hatırlıyorum
bir tutulma gecesi
yıldız sembolleriyle
ve haberci düşlerle
övdüğün geleceği

arzun hep çelişkiydi
kimse gerçekleşmedi
kaç yanlış çağrışımla
kaç yazgıyı zorladım
hâlâ yaftalı adım

yine üç kuşak tutsak
verimsiz toprağında
ve kıt aklında senin
yalnızca hileyle mi
yaşar yaşatırsın sen

Gülsüm İŞILDAR

TENİMİN BELLEĞİ

Yorgun sardunyalara pembe ruhunda
bekleyen, açık saçık dalgaların
kalçasında şaklayan kırbaç bilir,
her aşk deneyimsizliğin deneyimi,
dokununca kısa devre yapan
dünyanın dümen suyunda
protez duyarlılıklar...

şiire dayadığım ağzımı
teninin ürpertisiyle çalkalıyorum,
ama tenin saygınlığı halde gizliymiş,
saat kulesi akrebini uyutsa da
bunalıma sürükleniyor zaman,
boşuna rüzgârı azarlama
yaprak düşmüştür bir kere...

ey, içime düşen tohumu sulayan
acıyı canımı buruşturan aşk,
susturan da çoşturan da sen değil misin?
bu yüzden yılanın soktuğu boşluktan
başını çıkart, günahların hafifliğini giyin,
ölümden değil korkum, ölümlülerden.

güllerin boynunu vuran bahçevan
bak, ısmarladığın endişeler
yolların kemiklerini sızlatıyor,
o bahçe, o güz göçebesi, onardıkça
anlam söküklüklerini,
bir eski zaman fotoğrafının
düşen çivisine yer arıyor
tenimin belleği...

Rabia DEVECİ

DOSTA KIYAK

dost kapısı bilirdim
açıktı girdim
dün'ü gitmemişti henüz

yapmadığımı yapmışım meğer
bir rüzgâr bir kasırğa
sözü gözü buz
epeyi düş kırıklığı almışım

gel yarı yarıya paylaşalım
bu kadar hınç fazla sana
yükün azalsın
bir görünmeze boşaltırım

sen de temizle kulaklarımı

Ankara, 29 Ekim 2023

İÇİNDEKİLER
Cilt: 24 Sayı: 277- 288
Ocak 2023 – Aralık 2023

(Ayrac içindeki rakamlar sayıyı, sonrakiler sayfayı gösterir.)

ACAR, Ekrem	: Vakit, Kapıların Açılma Vaktidir... (şiir) (278)15	: Nisan (şiir) (281) 3
	: Gaybolmuş Süfiyun...(şiir)(283) 4	: Alman Ekmeği (şiir) (284) 8
	: Asr-ı Saadet (I) (şiir) (287) 3	: Seine'din Paris (şiir) (287)16
AÇIKGÖZ, Döndü	: Arafta Bir Karabük (şiir) (282)13	: Yıkıntıya Gelin Olmak (şiir)(278)13
AKBULUT, Gülçin Yağmur:	Gitme (şiir) (277)14	: Yürekler Fay Haritası (şiir) (279) 5
	: Üç Nokta (şiir) (280)13	: Acının Rengi Acı (şiir) (281)16
	: Tozlu Sahne (şiir) (281) 4	: Toprak Her Damardan Su İçmez (şiir) (283) 2
	: Yaşam Ateşi (şiir) (283)11	: Adsız Mezar (şiir) (285) 7
	: Dağılan Zambak (şiir) (284)11	: .Nsest - Lokman Kurucu (285)14
	: Solgun Fotoğraflar (şiir) (285)16	: Neslihan Yalman-Ölümsüzdür Aklın Demirden Kafesini Kırıyor (286)10
	: Gençliğim (şiir) (286)16	: Ahenk Ebediyen Kesilmesin Diye ... Mümkün ve Eza - Ayfer Karakaş (287)12
	: Gül Ağacı (şiir) (287)11	: Alberti'nin Bas Yürüyüşü ve Mu - Nisa Leyla (288)10
	: Yaşam Yolculuğu (şiir) (288)11	AVŞAR, Sevil : Gülün Sırdaşı (şiir) (277) 4
AKÇA, Serkan	: Giz'li (şiir) (277)15	: Kızıl Ordu Korosu'nun "Gör" Dedikleri (278) 6
	: Öncelik (şiir) (281) 8	: Acıya Alıştım Çünkü (281) 2
AKYOL, Osman	: Akşamcılar (şiir) (277) 3	: Mazişi Goncalı Kadın (şiir)(283) 2
	: Eylem'den Eyleme 2 (şiir) (280)12	AYDEMİR, Mehmet Şirin: Sulu Sonbahar (şiir) (279)14
	: Gecem ve Yüzüm (şiir) (285)16	: Eşik Söken Eşkriya (şiir) (283)11
ALBAYRAK, Necati	: Ansızın Şimşek (şiir) (277) 5	AYDEMİR, M. Gıyasi : Alerji Mevsimi (şiir) (281)15
	: Belli Belirsiz (şiir) (278) 9	AYDIN, Cansu : Nilgün Marmara'nın Eksik Kalan Portresi (277)10
	: İhsan Üren'in 'Milenyum Haikuları' ve Düşündürdükleri (279) 8	: Boşvermişliğin Şiddeti (şiir)(279) 7
	: 'Toz' İle 'Cam' ve Düşündürdükleri (280) 7	: Albatros Kalp (şiir) (280)11
	: Re Mi Fa Sol La (şiir) (281) 9	: Ay'mın Çağrısı ve Kum Saati (şiir) (281)16
	: Yaz Ortası Yas (şiir) (282) 3	: Çağdaş Sanatın Krizi Ve Genç Şairin İkarusvari Durumu (282) 4
	: Abece (şiir) (283) 5	: Kar Fırtınası Bir Dil (şiir) (283)16
	: Kırık Ses (şiir) (284)10	: Deniz Kızı (şiir) (284) 1
	: Yok Kapılar'dan (şiir) (285)13	: Düş Yangını (şiir) (285)16
	: Uysal Kül (şiir) (286) 6	: Keder Üçgeni (şiir) (286)11
	: Hem Var Hem de Yok (şiir) (288)12	: Pastoral Senfoni (şiir) (287)15
ALEMDAR, Hüseyin	: İstanbul (şiir) (277) 1	: Luscinia'nın Kalbi (şiir) (288)11
	: Sadece Şiir (279)12	AYDINHAN, Süreyya Ş. : Filanca Eflatun II (şiir) (278)16
	: Pelikül Şiir (şiir) (281) 3	BAHTİYAR, Naci : Tanrıyı Dirilten Toprak (şiir) (280) 1
	: Paradoksal Parantez (283) 8	: Suyun Yarası (şiir) (286) 9
	: Ah!Aşk (şiir) (284)16	BAKICI, Mert : Ağıt (şiir) (280) 5
	: Sadece Şiir (285)10	: Çocuk Tıraşı (şiir) (283)14
	: Sadece Şiir (287)10	BARUT, Ali Asker : Siniri Bozuk Polisin Şiiri (şiir) (278) 1
ALGIN, Adnan	: Çıt (şiir) (279)15	: Eski Bir Keder Elçisi (şiir) (280) 3
ALPER, Yusuf	: Çarpan (şiir) (277) 1	: Uslu Kız Çocuğu (şiir) (281) 1
	: Kafes (şiir) (283)16	: İflah Olmaz Bir İyimser (şiir) (282)16
ALPHAN, M. Mazhar	: Not Defteri (şiir) (278)15	: Bu Dünyada Kimsesiz Bir İbrahim'in Şiiri (şiir) (284)16
	: İlk Defa (şiir) (283) 3	: Durdum (şiir) (286) 2
	: Kadranın Neresindesin (şiir)(284)15	: Zaman Defteri (şiir) (287) 5
ALPÜREN, A. Levent	: Cüz-4 (şiir) (285) 1	BAŞAR, Semih : Hâl-i Bahar (şiir) (282) 9
ALTINKAYA, Sevdâ	: Yalın Veba 2 (şiir) (277) 5	: İki Cevapsız Arama (şiir) (284) 6
	: Darkoza (şiir) (280) 7	BAŞINAYAYLA, Turgut: Dosta Şiir (şiir) (284) 2
	: Yalın Veba 3 (şiir) (283) 1	BAŞKESEN, Atnan : İnsan (şiir) (277) 8
	: Müzmin Bir Konçerto (şiir) (286) 3	: Ey Neden Geldik? (şiir) (278) 9
ALTINTAŞ, Elif	: Tanışma (şiir) (286)14	: Hüzün Sürgünü (şiir) (282) 7
ALTINTAŞ, Samet	: Zaman Bursa'daysa...(şiir) (288) 5	
ALTUNBULAK, Arzu Cura:	Yalınz Duvar (şiir) (278)13	
	: Baki (şiir) (283) 9	
ALTUNDAĞ, İshak	: Baharın Yirminci Sesi (şiir) (282) 7	
ALTUNTAŞ, Abuzer	:Kirmen (şiir) (284)15	
ARAKLI, Serap Aslı	: Cennet (şiir) (277) 4	
	: Ölüm Uykusu (şiir) (279) 5	

	: Örtü Üstüne Örtü Gelir (şiiir) (287) 9	DAĞTAŞ Halil	: Tuhaf Yalın Güzel (280)10
BAŞOĞUL, Adil	: Anlık Bir Ad (şiiir) (288)10	DARA, Ramis	: Sedat Umran'ın "Kış" Şiiirleri (277) 2
BAYRAKÇI, Kemal	: Ölüyor Çocukluğumuz (şiiir) (288)13		: Necati Bey Gazelleri (278) 2
BAYRAM, Dilek	: Dünya Kucağında Tomurcuk (şiiir) (278) 8		: Ziya Osman Saba ve "Nefes Almak" Şiiiri (279) 2
	: Eskidir Aşkım Tarihi (şiiir) (279)15		: Nedim ve Çerağan Vakitleri (280)14
	: Hayatın Perdesiz Penceresi (şiiir) (280)13		: À Bâtons Rompus (281)14
	: Gecenin Ağacı (şiiir) (282)12		: 'Ölü Ve Kötü' Dolayısıyla Tahir Musa Ceylan Şiiiri (282)12
BEKLER, Dilruba	: Fatum (şiiir) (286)12		: Cansu Aydın'ın Bir Şiiir Kitabı (283)13
	: Ruhlar Ne İle Dolar? (şiiir) (281)15		: Yedi Askı Şairleri ve Karacaoğlan ve Bayburtlu Zihni (284) 3
	: Elma Çekirdeği (şiiir) (283)12		: Öztekin Düzgün'den "Çiçeklerle Mümkünse" (286) 6
BEKTAŞ; Gürsel	: İçimde Litrelerce Ayrın Var (şiiir) (285)13		: Cinaslı İkilikler (287) 3
BEYTER, Şener	: Başkasız (şiiir) (278)13		: Cinaslı İkilikler, 2 (288) 3
BOYNIKOĞLU, Figen	: Haikular (284)16		: Liya ile Evliya (şiiir) (284) 1
CEYLAN, Tahir Musa	: Susmak (şiiir) (283)14	DEDE, Hüseyin Avni	: Cam Küre (şiiir) (281)16
	: Yıldızların Kalbinde (şiiir) (277) 7	DEMİRCİOĞLU, Gönül	: Çıglık Kaç Desibel (şiiir) (284)15
	: Himalaya'da Çiçekler (şiiir) (278) 9	DEMİRCİOĞLU, Mustafa:	Sone/Lorca (şiiir) (286) 7
	: Deri (şiiir) (279) 4		: Ter Basar Güülü (şiiir) (287) 6
	: Masumuyum Akşamların (şiiir) (280) 5	DENGİZ, Deniz	: Gos'a Ağıt: Aylin Tamakan Şiiirinde Sürgündür Aşk (277)12
	: Etle Taş (şiiir) (283)16	DEVECİ, Rabia	: İnip Acımın Dalından (şiiir) (278)11
	: Yesari (şiiir) (284) 8		: Bir Kadın Bir Adam Ya da Ukrayna (şiiir) (281)11
ÇAĞLI, Leyla	: Sütüme Mapusane (şiiir) (285)15		: Serçenin Bayramı (şiiir) (286)11
ÇAKIR, Cemile	: Çağla Zamamı (şiiir) (273) 4	DEVELİ, Muzaffer	: Dosta Kıyak (şiiir) (288)14
	: Sel (şiiir) (287) 1		: Babam ve Ben (şiiir) (277)13
	: Bilgelğin Kitabı ve Ayna (şiiir) (288) 5		: Şiiirde Yaşa Takılanlar ve Vesaireler (278)16
ÇAKMAK, Ahmet	: Hayatın Şarkısı (şiiir) (286) 1		: Koridor Boşluğu (şiiir) (279) 8
ÇANKAYA, Ünsal	: Ağır Çekim (şiiir) (282)14	DİNÇER, Erdinç	: Kivi Bir İlişkidir (şiiir) (278)10
ÇAPİK, Hasan	: Söyle Enheduanna (şiiir) (281)11		: Ayak İzi (şiiir) (284)16
	: İnsan, Yitirilen! (şiiir) (282) 9	DOĞAN, Ahmet Şerif	: İz (şiiir) (278)14
	: Eskimez Çekim (şiiir) (287)15		: Ü Ünsüz Ünlüler Ülkesi (şiiir) (280) 9
ÇELİK, Âba Müslim	: Ay Baba (şiiir) (288) 1		: Karda Uyuyan Kedi (şiiir) (282)16
ÇELİK, Fikret	: İtiraf (şiiir) (279)11		: Tekerrür Eden Her Nefes (şiiir) (286) 5
	: Haikular (282)12	DOĞANAY, Hatice Tarkan:	İradesizliğin Kuyuları (şiiir) (284)11
ÇELİKKOL, Hasan	: Yağmur Dinince Belki Geçer Saç Tellerindeki Öfke (şiiir) (287) 7	DOLU, Gonca	: Taş Taşın Sesi (şiiir) (284) 8
ÇETİN, Ferda Balkaya	: Su, İçinden Geçen Her Şey İçin (şiiir) (281)15		: Sırlar Yorgunu Kaldırımlar (şiiir) (287)13
ÇIRALI, Sertaç	: Kapı Zilinde Yok İsmi (şiiir) (280)12	DÖNMEZ, Mehmet	: Rotasız Gemi (şiiir) (288)14
	: Rüya (şiiir) (283)11		: Kısa Öyküler Ya da Şiiirsel Metinler (278)14
	: Ayna (şiiir) (287) 7		: Üç Kısa Öykü (279)14
ÇİFTÇİ, Fuat	: İI. Yeni'de Neşet Ertaş Türküsü (şiiir) (279) 7	DÖŞDEMİR, Mustafa	: Yol (şiiir) (286) 9
	: Şen Avların Kırbacı (şiiir) (284) 1	DURAN, Hüsnü	: Sızı (şiiir) (280) 7
	: Türkçenin Yıldırım Makaraları (şiiir) (286) 3		: Bir Garip Şehir (şiiir) (281) 9
ÇİFTÇİ, Halim	: Sultanların Keşişi (şiiir) (286) 4		: Parlıttır İstanbul'da Galata (şiiir) (283) 7
ÇOLAK, Filiz Kalkışım	: Kızıl Uyanış (şiiir) (277)13	DURSUN Aynur	: Vahşi Kentsel Merasim(şiiir)(282) 9
	: Sobe (şiiir) (278)11		: Biliyorum Bilmiyorum(şiiir) (283)13
	: Kızıl Göğüsler (şiiir) (279) 9	DURUKAN, Kalender	: Leylekler ve Umut (şiiir) (281) 5
	: Deniz Gerdanlığı (şiiir) (281) 8		: Mutluluk (şiiir) (283)15
	: Gelincik Şarabı (şiiir) (282)13	DÜZGÜN, Öztekin	: Durgun (şiiir) (284)13
	: Naneli Öpüşler Resitali(şiiir)(283)13	EDİZ, Tuğrul	: Aşk Oyunu (şiiir) (279)10
	: Gelincik Açığı (şiiir) (284)15		: Zamanlar Yaşamamın Gururu (şiiir) (287)13
	: Açığında Gün Ağrılarının (şiiir) (287) 9		
ÇOLAKOĞLU, Önder	: Bir Otopsi Raporu (şiiir) (280)12		
	: Erteleme (şiiir) (287) 5		
DALGIN, Murat	: Avare Kız Kardeşler (şiiir) (277)14		

EFE, Hasan	: Şiiri Ayakta Tutan Güç; Kadim'e Bakma (284) 9	: Eksik Olma Hiç (şiir) (278) 7 : Sus Deme (şiir) (280)13	
	: Yaratıcılık, Esinlenme, Alıntı ve Aşırma (285) 6	: Beyhude -II- (şiir) (281)11 : Sen Hep Olsan (şiir) (282)16	
	: Toplumsal Hareketten Edebiyata Etki ve Tepki (286) 8	: Aramızdan Kaçan Şeyler Var (şiir) (283)11	
	: Yazar ve Şairin Kendi Serüvenindeki İçsel Farklılık (287) 4	: Aşk Neydi (şiir) (284)12 : Ya Sen (şiir) (286)15	
	: Şiire Yaklaşmada "Zihin Teorisi" (288) 4	: Kuşlar Seni Söylermiş Anne (şiir) (287) 7 : Yoksun (şiir) (288) 2	
EKİCİ, Furkan Eren	: Şair Büyümesi (şiir) (286)13	İŞILDAR, Gülsüm	: Saçlarıma Takılan Sorular (şiir) (279) 7
EKİNCİ, Eyüp	: Engel (şiir) (285) 9		: Taciz Uçuşları (şiir) (285) 9
EMRE, Mustafa	: İlhan Kemal Şiiri Üzerine Birkaç Söz (279)10		: Tenimin Belleği (şiir) (288)14
EMRE, Orhan	: Fatma'nın Oğlu (şiir) (277)16	İHSAN, Taha	: Anne (şiir) (285)15
	: Koltuk (şiir) (279)11	İKSAMUK, Erhan	: Semender (şiir) (277)16
	: Sırtlan (şiir) (283) 4	İLHAN, Ahmet Rıfat	: Kadim Bilgelik (şiir) (285) 5
	: İşte Başlıyoruz (şiir) (285)13	İNCESU, Gülten Doğruyol:	: Yinelenen (şiir) (283)12
ERÇELİK, Ersan Kaan	: Işığın Yontucusu (şiir) (282)15	İRDELMEN, Barbaros	: İnsan ve Umudu (şiir) (277) 7
ERDOĞAN, Barış	: Ölüm Kimlere Ödül (277) 8		: Geleceğe Bakış (şiir) (279) 7
	: Sen Ağzı Kırmızı Türkçemsin (şiir) (278) 1	KABAL, Gülşah	: Martılar Konacak Omuzlarıma (şiir) (284)11
	: Sanat(çı) Mıknatıstır (279) 4	KABAN, Sinan	: Gittim Biraz (şiir) (277)15 : Gülgün Yaralar (şiir) (280)13 : Fena Ustalar (şiir) (287)13
	: "Sakal Seni Makkabman Yolayım" (280) 4	KANCA, Ayşe Şafak	: Şiir Okumak Neye Yarar (şiir) (277) 9
	: Bir Fotoğrafın Altına Adımı İliştirmişler Söyleyin Kalbimi Koysunlar (281)10		: Nisyan (şiir) (283)14 : Floş Royal İhtimal mi (şiir) (287) 8
	: Çiçekli Elbiselere Kanan Adam (şiir) (282) 2	KARA, Erkan	: Gecenin Sırrında (şiir) (280)11 : Şair ve Hayal (282)10 : Cinsiyet Neşesi (şiir) (287)14
	: Evler, Eşyalar, Her Şeyler (283) 6		: Hiçliğin Bilgisi (şiir) (280) 1
	: Derviş Ola Dilenci Olmaya (284) 7	KARABULUT, Selami	: Havada Bir Yumruk ve Lokma Boğazda Bir Yumru (şiir) (283) 1
	: Yazı, Yazın, Yazmak... (285) 8	KARADAŞ, Muammer	: Sen Git (şiir) (288) 7
	: Gözlerin, Gözlerin, Ah O Gözlerin (şiir) (286) 3	KARAGÜNEY, Fatma Nur:	: Çınar Dede (282)14
	: Porselende Demlenen Hayatlar (287) 2	KARAKAŞ, Ayfer	: Yalnızlıkla Yüzleşen Cesurlar (şiir) (279)11
	: Sözcüklerin Tanrısına Açık Mektup (288) 2		: Deliliğimiz Silahımızdır (şiir) (282) 7
ERKEKLİ, Osman Serhat:	: Günlük (277) 4	KARAKOYUN, Yunus	: Fenomen (şiir) (280)11 : Limuzin (şiir) (282)14
	: Ramis'e Serzeniş (şiir) (278) 1	KARAKÖSE, Zabit	: Otuz Sene, Bir Şiir (şiir) (282)11 : İhbar (şiir) (286) 1
	: Günlük (280) 2		: Çaylak (şiir) (279)16
	: Sevil'e Mektup(şiir) (282) 1	KARATAŞ, Levent	: Münâh (şiir) (280) 1 : Tango (şiir) (281) 5
	: Günlük (283) 2	KARAYAZI, Mahir	: Aşk Bir Çukur (şiir) (277) 5 : Aşk Bir Çukur III (şiir) (278) 7 : Güzelsin (şiir) (285) 4
	: Bir Vegan Şiiri (şiir) (285) 1		: Sır (şiir) (287)15
	: Günlük (286)12	KAVAK, Fatih Erdem	: Yüzünde Esmerliğin (şiir) (280) 5
	: Günlük (288)12	KAYA, Hatice Eğilmez	: Hiçbir İntihar Tek Kişilik Değildir (281)12 : Buluşma (şiir) (283)13 : Uzak Güz Günleri (şiir) (286)15
ERMİŞ, Gül Yıldız	: Heyamola (şiir) (286)13		: Yağmur ve Şiir (282) 1
EROL, Emre	: İşnım (şiir) (279)11		: Uzak Kalpler (şiir) (283)10 : Ne Çok (şiir) (287) 1
	: Şarkılardan Öte Anlam (şiir) (283) 3	KEMAL, İlhan	: Kışı Beklerken (şiir) (278) 7 : Yitik Orora (şiir) (284) 1 : İçinin Dağlarına Ceylan Geldim (şiir) (287)15
ERTEKİN, Gökhan	: Ay Işığı Kalabalığı (şiir) (279) 3		
ESASLI, Seval	: Tarihse (şiir) (279) 3		
	: Yelkovan (şiir) (287) 1		
FİLİZKOL, Seyit	: Küresel Yalnızlık (şiir) (286) 3		
FİRUZİ, Elif	: Otlarla Zaman Üstüne Bir Söyleşi (şiir) (278) 8		
GİRGİN, Mehmet	: S/Oyun (şiir) (281) 9		
GİRGİN, Nehir	: Çürüme (şiir) (283)15		
GÖKDEMİR, Nurkan	: Metâlem (şiir) (277) 7		
	: Yasbahar (şiir) (280) 8		
	: Kanarmavi (şiir) (286) 5		
GÜVENER, Uluay Koçak:	: Tanım (şiir) (277) 9		
	: Derin Sarnıç (şiir) (281) 5		
İŞİKER, Nihan	: Hani Bulut Beyazdı! (şiir) (265)15		

KILIÇ, Mustafa Ergin	: Hep Bir Yol Vardır Yürünecek (şiir) (277) 3 : Sözçük (şiir) (284)13 : Mükkeksizlik (şiir) (287) 3	: Koca Gözülü Bakire Meryem'in Kuşağı (şiir) (288) 9
KILIÇ, Yunus Emre	: Ölüm Kokusu (şiir) (288)20	ÖZBUNAR, Hasan Hüseyin: Soydaş Doğumların Bereketli Kanı (287)11
KİBAR, Haldun	: Vakt-i Merhun (şiir) (287) 3	ÖZDEMİR, Ahmet : Disleksi (şiir) (284)10 : Başbozuk Lirikler (şiir) (288)11
KOÇDEMİR, Eren	: Beyoğlu Yirmi İki Kırk Beş Tramvayı İçin Ray Melodileri (şiir) (284)14	ÖZDEMİR Bahadır : Duvardan Düşen Harfler (şiir) (281) 1 : Denize Yakın Yer (şiir) (284)12 : En Son Yirmidokuzduk (şiir) (286)12 : Duvardaki Tanrıça (şiir) (288)14
KOLÇAK, Kemal	: Enkazdaki Şiir (şiir) (286)15 : İzdüşüm (şiir) (288) 7	ÖZER, Serkan : Dersimiz Tarihimiz İşlenişimiz (şiir) (280) 4 ÖZTEPE, Ozan : Hipotermi (şiir) (278) 9 : Beklerken İmparatoru (şiir) (281) 2 : Anadolu Yüklemler (şiir) (284)11 : Çocuk 682 Kız Kimsesiz (şiir) (287)12
KONŞER, Nevzat	: Benim Denizlerim (şiir) (278)15 : Gam Kesigi (şiir) (280) 6 : Mekâm Gül (şiir) (281) 7 : Yoğun Güz (şiir) (283) 9 : Gece Saksıları (şiir) (286) 9 : Kül Makamı (şiir) (287) 5 : Ahlar Divanı (şiir) (288) 7	PEKER, Hüseyin : 2023'e, Şiirin En İyi Kitaplarıyla Yaklaşmak (277) 6 : Halil Şahan'dan 'Tek Şiir' Yazıları (278)10 : Dep-rem (şiir) (279) 1 : Şiir Yıllığı, Eleştiri Kültürü(280) 6 : Sen Beni Askere Giderken Göreydin (şiir) (282) 3 : Tozan Alkan'ın 'İzler Taze' Kitabının Önünde (283)10 : Gözlem Gücü (284) 5 RAYMAN, Mehmet : Güz Biçimi (şiir) (278)15 : Güz Eskisi (şiir) (281) 9 : Cümle (şiir) (284)10 : Kum Yalım (şiir) (285) 9 : Boş Çerçeve (şiir) (286) 7 : Dış Dünya (şiir) (288)20
KORKMAZ, Dilaver	: Beyit (Osman Serhat Erkekli'nin Beytine Nazire) (şiir) (277)16 : Nostaljik Kâbuslar (şiir) (279)13 : Ölüler de Konuşur (şiir) (281)11 : Haymatlos (şiir) (282)15 : Batık Gemi (şiir) (284)12 : Sıhhiye Köprüsü (şiir) (285) 9 : Yaşamak (şiir) (286) 9 : Satılık İlanı (şiir) (287)16	SAKARYA, Onur : Ah Tanımadım Ben Senden Başka Peri (şiir) (277) 9 : Dün Akşam Sana Çiçek (şiir) (287)16 : Veda (şiir) (288) 1 SARITOP, Deniz : Özgürlük Ruh (şiir) (278)11 : Sistem Bireyi (şiir) (279) 9 : Ağzımdan Çıkan Her Kelime Kutsanmıştır (şiir) (284) 8 : Sonraki Sayfa (şiir) (286)15 : Başlamak İçin Yeniden (şiir) (287)11
KORKMAZ, Hüseyin	: Çökelti (şiir) (282)10 : Kirli Ağustos (şiir) (285)11	SEYFİ, Mustafa : Hiçbir Adam (şiir) (273) 9 : Floş Royal (şiir) (275) 1 : Genç Ölmek (şiir) (284) 9 : Dario Moreno (şiir) (285) 4 : Sessizliğin Dervışı Erol Özyiğit'in 'Tarla Kuşunu Çağırarak' Kitabı Üzerine (287)14
KUL, Erdoğan	: Leke (şiir) (277) 7 : Şiirler (282) 1 : Çığ (şiir) (285) 7	SÖNMEZ, Muharrem : Toza Karışan Dünya (şiir) (277) 9 : Gül Gizemi (şiir) (279)16 : Saatler Dönüşü Müjdeliyor (şiir) (281)11 : Newtonsal Olmayan Akışkanlar (şiir) (283) 3 : İstakoz Geyik ve Sonsuz (şiir) (285)13 : Şiir Simülasyonu (286)14 : Yılsonu Sayımı (şiir) (288)13
KURUCU, Lokman	: OKB56 (284) 2 : Alexander Bălănescu'dan Çağrı Topsöken'e Sanat, Delilik ve Ben. (285) 2 : Hepinizi Hicran Aslan Şiiri (286) 4	ŞÜALP, Serdar : Dün Barlarda Doluşum
KÜÇÜK, Ferziye	: Hakikatlihayal (şiir) (277) 9 : Kekre (şiir) (279) 8 : Kalıtaltı (şiir) (282)13	
KÜÇÜK, Turgut Can	: Berk'e Bir Yeni Eylül Şiiri (şiir) (286)13	
MERCANOĞLU, Salih	: Pi (şiir) (279) 3 : Şarap (şiir) (280) 5	
MERTCAN, Serkan	: Uykuyu Utanıyor Gözlerinden (şiir) (279)14	
MUTLUER, Hıdır	: Xeravan'da Bir İkinci (şiir) (288)13	
ODABAŞ, Volkan	: Yatak (şiir) (277)15 : Taştan Taşa (şiir) (282)11	
OĞUZ, Cihan	: Mucizeler Rüyada Takla Atar (şiir) (277) 1 : Resim Altı (şiir) (281) 4	
OĞUZ, Mustafa	: 2022 Güz Dizeleri (şiir) (277)14 : 2022 Güz Dizeleri II (şiir) (278)16 : Son Türkü (şiir) (280) 3 : Hep Bahar (şiir) (282) 2 : Yorgun (şiir) (285) 8 : Kum Hali (şiir) (286)13 : Karşı-lık (şiir) (288) 9 : Özgürlüğe Övgü (şiir) (285)15	
ÖKLÜ, Mehmet	: Haikular (279)13 : Ölümün Bıraktığı Yerde(n) Sarıl Bana!.. (şiir) (282)10 : Haikular (şiir) (285)15	
ÖNDER, Hızır İrfan	: Güz Bir Günah Yastığı(şiir)(280) 3 : Erotizmin Yakı Böceği(Şiir)(286)16	
ÖZ, Musa		

ŞAHAN, Halil	Evde Yoktum (şiir) (284)14	Neresinde? (287) 6
	: Önyargıların	: Üç Kitap (288) 8
ŞAHİN, Eren	Dokunulmazlığı (278)12	UÇAR, Ahmet
	: Boşluk Muharebesi (şiir) (277)15	: İçimdeki Bukalemun (şiir) (283)15
ŞAHİN, Kazım	: Joker Hakkı (şiir) (282) 9	ÜLKER, Yalçın
	: Yaralı Göğün Yağmuru (şiir) (277)16	: Mevsim Anormalleri (şiir) (277) 5
	: Dilsiz Bir Yağmur (şiir) (281) 3	: Küme (şiir) (280) 9
	: Saklambaç (şiir) (282) 9	: İlk Cesaret (şiir) (282) 7
	: Akşam Bekler Seni (şiir) (288) 9	: Olmazlar İçinde (şiir) (284) 6
ŞAHİN, Mirza	: Antik Tragedya (şiir) (285)12	: Dilenci (şiir) (286) 7
	: Sezai Karakoç (şiir) (287)13	: Güz Güneşi (şiir) (288)20
	: 2000 Kuşağı (!) Şiirimizin Neresinde? (288) 6	ÜNAL, Hasan
ŞENER, Mevlut	: Binbir Yapraklı Yoncalar (şiir) (284)12	: Kalıcı Dövme Olduk Dünyanın Sirtında(şiir) (280)
	: Dumanı Arala (şiir) (285)16	: Dalgacı Mahmut (şiir) (286) 1
	: Mendili Oyala (şiir) (287) 9	: Masumiyet (şiir) (287)16
TAŞAN, Can	: Ode To Joy (şiir) (277) 9	VAROL, Hasan
	: Eks'tasyon (şiir) (279)16	: Şiirsel Kulak (287) 8
	: Modulus (şiir) (280)13	: Olup Bitenler (şiir) (288) 1
	: Gümüş Nitrattan Ağıt (şiir) (283)16	VURAL Fesih
TAYLAN, Duygu	: Madam Rania (şiir) (286)11	: Yüzüm Siyah Giyiniyor II (şiir) (279) 9
TEKNİKEL, Ramazan	: Kuş Pembe Bir Yürüyüştür (şiir) (281) 5	WERGER, Fırat
	: Şairlerin Başat Sözcükleri (282) 2	: Kekelenen Tanrı (şiir) (286) 7
	: Açık Denizde (şiir) (283) 1	YAŞAR, Sadık
	: Tanıdık Yalnızlıklar (şiir) (285) 7	: Biz Bize Bir Dünya (şiir) (285) 7
TEMÜR, Umut	: Yaşama Sevincim (şiir) (280)11	YAZICIOĞLU, Fikret
	: Ağz Gibi (şiir) (282)13	: Rüya Seansları (şiir) (288) 9
TEZCAN, Gültekin	: Remil (şiir) (288)20	YILDIRIM, Ümit
TEZCAN, Toprak Şems	: Kintsukuroi (şiir) (287) 6	: Gölgen Uzak Düşüyor Kalbime (şiir) (278) 7
TEZGÖRENLER, Şerif	: Tek Tük / 5 (şiir) (280) 6	: Yazını Yazınca VIII (279) 6
	: Tek Tük / 6 (şiir) (282) 1	: Dizeler (şiir) (281) 3
	: Tek Tük / 7 (şiir) (285)14	: Yazını Yazınca IX (282) 8
	: Tek Tük / 8 (şiir) (288) 7	: Yazını Yazınca X (286) 2
TIĞ, İbrahim	: Masal (şiir) (280)12	YILDIZ, İrfan
	: Gemi (şiir) (288)12	: Şairler! Satıyorlar Sizi... (şiir) (285) 5
TİRYAKİ, Ertuğrul	: Eskimeyen Yalnızlık (şiir) (277)16	YILDIZ, Necip
TUNCER,Ahmet Yılmaz:	Bakıyorlar (şiir) (286) 5	: Y/Aratıcı (şiir) (278)16
	: Çocuk İşte (şiir) (287) 5	: Dondurma ve Gölgesi (şiir) (281)16
TUTUMLU, Mehmet Akif:	Körlük Üzerine 10	YILDIZ, Rıdvan
	Aforizma (277)14	: Sen Kaç Köşeli Bir Yıldızsın (şiir) (280) 9
	: Kitap ve Okuma Üzerine 15 Aforizma (278) 6	: Sivas, Tuz, Dokuz (şiir) (286)11
	: Sayıklamalar (şiir) (279) 5	YILMAZ, Ahmet
	: Yalnızlığa Dair Aforizmalar-Fragmanlar (281) 4	: Moderna (şiir) (279)15
	: Metroda Hüzün (şiir) (282) 9	: Üşümek (Şiir) (280) 9
	: Döngü (şiir) (283) 3	YILMAZ, İsmail Güney
TÜRK, Yeprem	: Yakı (şiir) (277)13	: Non Serviam (şiir) (279)15
	: Modern Türk Şiirinde Yeni Bir Yer (278) 8	: Vantuz (şiir) (282)11
	: Uyu (şiir) (279) 1	: Uzlet (şiir) (287) 7
	: Poetikaya Karşı Fetva, Epik Şiir Vs. (280) 2	YÜNLÜEL, Reha
	: Anadolu Kabristanlarına Artık Aksakallılar Değil, Promosyonlu Yaşlılar Gömülecek (281) 8	: Kısmetsiz (şiir) (279)10
	: Ölümün Ozansızlığı (şiir) (282) 3	: Fakirin Şarkısı: Akıl Fesadı (şiir) (281) 6
	: Vezinler (283) 4	: Rehâvârelikler [XXVII-XXXIV] (şiir) (288) 3
	: 6 Şubat Deprem'i Vesilesiyle Maraş İçin (284) 4	ZENGİN, Seçkin
	: Romantizm,Sürrealizm Vs.(285)12	: Şiirler (279)11
	: Kale'den Kente Bakış (şiir) (286) 5	: Şiirler (281)15
	: Doksan Kuşağı Bunun	: İkilikler (284) 2
		: Şiirler (286)14

Çıktı!

Kırların Sırları
2 CİLT

Ramis Dara

Klaros Yayınları, Ekim 2023

Gültekin TEZCAN

REMİL

yüzün yapraklardan mı öğrendi böyle dökülmeyi
ya ben yüzümü hangi yazda unuttum
...

kıyılarında gezdim sana gemiler söyleyerek
ve korkarak limansız bir karanlıktan
...

insan dediğin insandan olma da
beklemekten yapıma

bekledim...

yağmurlar çaldı şehrin kapılarını

güz, bir daha güz ve bir daha
sararmış bir dünya çizdiler avuçlarıma

fallara inanmadım,
sığınmadım potkallara
...

bak, geceler de uzun türlü yalanlar gibi
ay kendini asmış, çek altından denizi

ölü yakamozlar değsin ayaklarına

Yunus Emre KILIÇ

ÖLÜM KOKUSU

Ölümün bu kadar güzel koktuğunu bilmiyordum
Karşımda amansızca savururken tenhalığımı
O kaybolmuşluk hissine kapılmadan bakıyordum
Görüyordum uzakların yankısını tenimde
Bir taraftan üşüyordu kalbimin sokakları
Sen, öyle gerçektin ki
Ölümü tasvir edebilecek kadar korkunc
Ve bir kasım sabahı uyanır gibi sessizdin
Ölüm sendin oysaki ve ben
Ölümün bu kadar güzel koktuğunu bilmiyordum

Mehmet RAYMAN

DIŞ DÜNYA

insanı gösteriyor bu yolun sonu
yapılan görüşmelere göre
yağmur hiç hoşnut değilmiş bizden
kirimizle bezginliğimiz karışmış
kendini çalkalayan denizlere

sonra yakıcı bir fokurdama
yaprakların ciğerine kadar inmiş
ateş ve öksürük almış yürümüş
dağ başına dönük evlerin içi
toprak avuçların başka bir dünya
sevdimizi sunduğumuz saksı
yıllarca kalmış dışarıda

biz yeni gelmedik bu şehire
bir nehirle bağlıydık ak denize

Yalçın ÜLKER

GÜZ GÜNEŞİ

Güneş, ey kalaycı usta
Ne güzel parlatıyorsun bakır yaprakları
Öğlen arası okullardan
Ah! ne güzel akın, terütaze hayatlar
İşte orada, sermişler nevaleyi
Genç bir çift, parkın ahşap masasına
Bilmeden onlar adına sevindiğimi
Dalıp gitmişler tatlı bir huzura

Benim mevsim, benim ev sahibi
Bana bağışlayın bu şerefi ey ahali
Ben ki hiç yürümedim
Kuru yaprakları hışırdatmadan
Gönenç getiriyor
İşte bak, kabullenmişlik bile
Şimdi çoktan yeşillenmiştir
Toprağın altındaki kılıcım

Yayın Yönetmeni : Ramis Dara

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Halim Çiftçi (Ömerbey Mah. Ş. K. Ahmet. Sok.
Fidan Apt. B. Blok. Kat: 2, D: 5- MUDANYA)

Yazışma ve posta kargo adresi : PK 68 16361 Ulucami - BURSA

E- Posta : akatalpa@hotmail.com

Yayın Türü : Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 - 7685

İsteyen herkes akatalpa sitesinden kâğıt çıkışı alabilir.

Ocak 2000'de Bursa'da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi
Akatalpa (www.akatalpa.org), şair ve yazarlarının başışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının katkılarıyla yayımlanmaktadır.